საქართველოს რესპუბლიკა

დაარსებულია 1918 წელს.

სამშაბათი, 23 მარტი, 2010 წელი.

№53 (6419)

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

იმისთანა წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭდვითი სიტყვაა, ტყუილებით და ჭორებით ბურთის გატანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

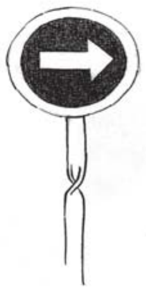

ფარი თუ ზურგში ჩაცემული ხანჯალი?!

თუმცა, რასაკვირველია, წარსულს აწმყო არ უნდა გადავაყოლოთ...

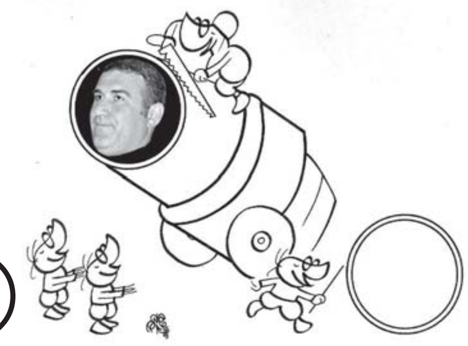

მაგრამ ვაი რომ ვიღაც-ვიღაცებს ისევ მტრობისა და შუღლის დაჟანგული ხანჯლის ტრიალი ურჩევნია!.. ③

„აქჩააბათზე“ მოთვინიერებული „დათვი“ ⑩

ჰაოსელი

სოფლის მოსახლეობის წინააღმდეგ ⑤

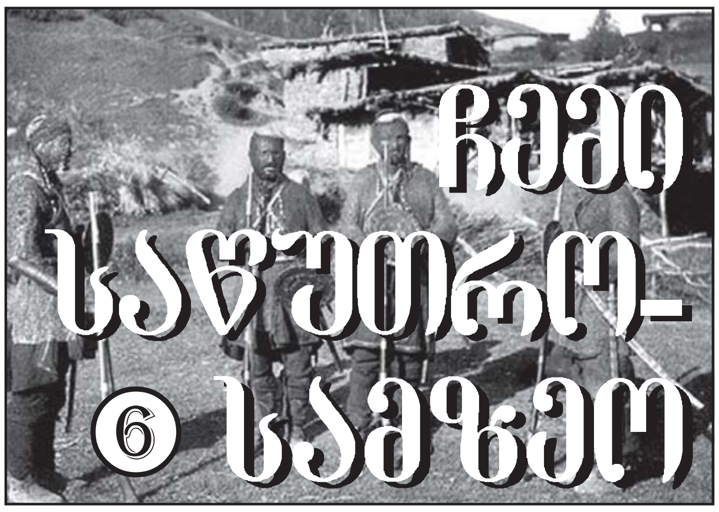

ჩემი საფუძრო-სამზეო ⑥

ოპოზიციის წყალგამყოფი ნოდაიდელია? ②

„ახლა არ არის გარჩევების დრო, ქვეყნის სათავეში „შიზოფრენიკი“ დგას“

სამართლის დოქტორი, აკადემიკოსი (პოლიტპატიმარი)

ვლადიმერ ვახანია

ვლადიმერ ვახანიას საგანგებო განცხადება

საქართველოს იუსტიციის მინისტრს, ბატონ ზურაბ ადეიშვილს

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატას

საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების მინისტრს, ქალბატონ ხათუნა კალმახელიძეს

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიას

ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს დიდ პალატას
საქმეზე № 40227/09
საფრანგეთი, სტრასბურგი

განცხადება

სამართალდამცველთა მხრიდან დანაშაულის ჩადენის შესახებ სისხლის სამართლის №044090189 საქმეზე ⑦

№ 53. სამშაბათი, 23 მარტი, 2010 წელი.

ნაწილობრივი ერთობა

ოპოზიციის წყალგამყოფი ნოღაიდელია?

„ახლა არ არის გარჩევების დრო, ქვეყნის სათავეში „შიზოფრენიკი" დგას"

არ ვიცი, რა პოლიტიკური დივიდენდი უნდა მიიღოს ზურაბ ნოღაიდელმა „ედინაია როსიასთან" გაფორმებული ხელშეკრულებიდან, მაგრამ ცხადია, რომ მან ამ ნაბიჯით საბოლოოდ დაასამარა „ედინაია გრუზინსკაია ოპოზიციის" იდეა.

ამის თვალსაჩინო მაგალითად გუშინდელი შეკრება გამოდგება. ლეიბორისტთა ინიციატივით სასტუმრო „თბილისი-მერიოტში" თითქმის ყველა მოქმედმა ოპოზიციურმა პარტიამ მოიყარა თავი, კომუნისტებმაც კი, მაგრამ იქ არ იყო ორი უდიდესი ძალა – „ალიანსი საქართველოსთვის" და „ეროვნული ფორუმი", არ იყვნენ არც სალომე ზურაბიშვილის თანაპარტიელები, არც ეროვნულ-დემოკრატები და არც ქრისტიან-დემოკრატები. ამ პარტიების ოპოზიციურ ფორუმზე მიუსვლელობის მიზეზად ერთადერთი – ზურაბ ნოღაიდელის იქ ყოფნა დასახელდა. სხვა წყალგამყოფი, როგორც ამბობენ, ქართულ ოპოზიციურ სპექტრს თითქოს არა აქვს. შეიძლება ასეა დღეს, მაგრამ რა უშლიდა ხელს ოპოზიციის გაერთიანებას წინა არჩევნებზე, ან იმის წინათ? მაშინ ხომ არც ნოღაიდელი იყო ოპოზიციაში და არც რუსეთი გახლდათ დასახელებული ასე ხელაღებით საქართველოს მტრად?! ყველა კითხვას შესაძლოა პასუხი ჰქონდეს, მაგრამ რატომ ვერ ცხრება ქართულ ოპოზიციურ ფლანგზე გამძვინვარებული ვნებათაღელვა და პირველობის გამძაფრებული სურვილი, ამას პასუხი ჯერჯერობით ნამდვილად არა აქვს.

შეიძლება ითქვას, რომ ვინც ლიდერობის ამბიციას სძლია, ის ლეიბორისტების დაგეგმილ შეხვედრაზე დიდი ენთუზიაზმით მივიდა. როგორც ინიციატორი, მრგვალი მაგიდის თავთან შალვა ნათელაშვილი იდგა, რომელმაც ბევრი ილაპარაკა იმაზე, თუ რა აუცილებელია დღეს ოპოზიციის ერთობა (დღეს და არა გუშინ? ადრეც ხომ ასე საჭირო იყო ერთად ყოფნა, მაგრამ ამ ჭეშმარიტების გასიგრძეგანება მაშინ ყველაზე მეტად სწორედ ლეიბორისტებს გაუჭირდათ).

შალვა ნათელაშვილი: ისეთი ხელისუფლება, როგორიც ჩვენ გვყავს, არც ერთ ქვეყანას არ ჰყავს, მაგრამ არავის არ ჰყავს ოპოზიცია, რომელსაც ერთმანეთის გვერდით დაჯდომა შეუძლია. ჩვენ დღეს ეს შევძელით. ლეიბორისტებმა შევიმუშავეთ პროექტი და ყველა ოპოზიციურ პარტიასთან ერთად გადავწყვეტთ, რა გვესახება ქვეყნის გადარჩენის უმთავრეს არგუმენტად, რომელსაც შემდეგ საერთაშორისო საზოგადოებას გავაცნობთ. ეს იმიტომ, რომ კარგად ვხედავთ, ჩვენი ბედის გადაწყვეტის უფლება ჩვენს ხელთ არ არის...

როგორც ყოველთვის, ემოციური იყო **გოგა ხაინდრავა,** რომელიც შეეცადა იქ არმყოფი კოლეგებისთვის აეხსნა, რატომ არის საჭირო ოპოზიციური ერთობა: „ექსტრაორდინარულ მდგომარეობაში ვიმყოფებით. საერთაშორისო საზოგადოება ჩვენგან იმის აღიარებას ელოდება, რომ ქვეყნის სათავეში „შიზოფრენიკი" დგას. ახლა არ არის იმის გარჩევის დრო, ვინ რა მიმართულებით მიდის. ყველა ქვეყანაში პოლიტიკური გემოვნების მრავალფეროვნებაა, მაგრამ არც იქ ხოცავენ ამისთვის ერთმანეთს და არც ჩვენ უნდა დავჯიჯგნოთ ერთურთი.

კობა დავითაშვილმა იდეა წამოაყენა, რომ არჩევნებამდე არც ერთი ოპოზიციური ძალა არ დაუპირისპირდეს ერთმანეთს, ხოლო ბრალდებები უპასუხოდ დატოვონ. განსაკუთრებით მოეწონათ ლეიბორისტებს **ნოდარ ნათაძის** აზრი იმის შესახებ, რომ ამთავითვე სთხოვონ მსოფლიო საზოგადოებას, ჩაერიონ ქართულ საარჩევნო კანონმდებლობაში და ორგანიზაციულ საკითხებში, რათა ხელისუფლებას არ მიეცეს არჩევნების გაყალბების შესაძლებლობა. **„გვითხრან, მათ აქვთ თუ არა ამის შესაძლებლობა, თუ ამას გამოასწორებენ, ჩვენ ერთად წავალთ არჩევნებზე. თუ არადა, ვიტყვით, რომ არჩევნები არ შედგა და ნურავინ შემოგვედავება",** – აღნიშნა ნათაძემ.

ასევე მოიწონეს **გუგული მაღრაძის** შეთავაზება, რომ შედგეს ოპოზიციური საკოორდინაციო საბჭო, ერთიანი შტაბი, რომელსაც, ფორს-მაჟორის დროს, საგანგებო შემთხვევებისთანავე ხელისუფლების შემოთავაზებაზე ექნება საერთო რეაგირება.

საინტერესო იყო **ლევან გაჩეჩილაძის** გამოსვლა, რომელმაც ფრიად მტკივნეულ პასაჟზე გაამახვილა ყურადღება: **„ყველაზე მთავარი ის არის, რომ ამ ბოლო დროს ოპოზიციის პასუხისმგებლობის საკითხი დადგა კითხვის ნიშნის ქვეშ. ჩვენი განცხადებები საკმარისი არ არის, საჭიროა მოქმედება".**

შეხვედრას ესწრებოდნენ ოპოზიციონერი დეპუტატები ჯონდი ბაღათურია, კარლო კოპალიანი და გიორგი ცაგარეიშვილი, რომელთაც „სამმაგი მადლობა" დაიმსახურეს ოპოზიციურ ფორუმზე მისვლის გამო. **„ან არც ერთი არ წავიდეთ არჩევნებზე, ან ყველა ერთად",** – ასეთი იყო ბაღათურიას შეთავაზება.

ოპოზიციურ ლიდერთა მოკლე მიმოხილვის შემდეგ შეხვედრა პრესისთვის დაიხურა. თითქმის ერთსაათიანი მსჯელობის შემდეგ კი იქ მყოფმა ოპოზიციონერებმა ხელი მოაწერეს მიმართვის ტექსტს, რომლის სამუშაო ვარიანტი ასე გამოიყურება:

„შექმნილი სიტუაციიდან გამომდინარე, ქვეყანაში არ არსებობს თავისუფალი, დემოკრატიული გარემო, არ არსებობს თავისუფალ დემოკრატიულ გარემოში არჩევნების ჩატარების სამართლებრივი და პოლიტიკური გარანტიები. 13 მარტს უშუალოდ მიხეილ სააკაშვილის სცენარითა და დაკვეთით ტელეკომპანია „იმედში" გასულმა დანაშაულებრივმა „მოდელირებულმა ქრონიკამ" ცხადყო, რომ ავტორიტარული რეჟიმი შევიდა უკიდურესად საშიშ ფაზაში, რომელიც უდიდეს საფრთხეს უქმნის არამხოლოდ დემოკრატიულ განვითარებას, არამედ რეგიონში სტაბილურობასა და მშვიდობას. ოპოზიციური სპექტრი თხოვნით მიმართავს მსოფლიო დემოკრატიულ თანამეგობრობას, საქართველოში შექმნილ უკიდურესად ფეთქებადსაშიში სიტუაციიდან გამომდინარე, მოიწვიონ საერთაშორისო კონფერენცია საქართველოს საკითხზე, სადაც მიღებული იქნება ქმედითი გადაწყვეტილებები დიქტატურის დასამთავრებლად და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენისთვის".

ამ ტექსტის საწინააღმდეგო, ალბათ, არც არაფერი აქვთ იმ პარტიებს, რომლებმაც ნოღადელთან მრგვალ მაგიდასთან დაჯდომა არ იკადრეს, მაგრამ, თუნდაც იმის დასამტკიცებლად, რომ ოპოზიციური ვირტუალური ერთობა არსებობს, იქ მისვლა ნამდვილად ღირდა. თუმცა ყველას თავისი არჩევანი აქვს, ისე, როგორც ეს ნოღაიდელის შემთხვევაში მოხდა.

თეა მოსია

ელგუჯა ნადარეიშვილის ფოტო.

განსჯა

„მოღალატეობის" ცნების დაზუსტებისთვის

მოსკოვში ზურაბ ნოღაიდელის და ნინო ბურჯანაძის (ქრონოლოგიური მიმდევრობით) ვიზიტები და ვლადიმერ პუტინთან დალაპარაკება თუ მოლაპარაკება საქართველოს ხელისუფლების დიდჩინოსნებმა, სულ დიდიდან დაწყებული, დაუყოვნებლივ და იოლად მონათლეს ღალატად.

მე პირადად, საზოგადოების ერთი რიგითი წევრის ენა-პირით მოლაპარაკეს, ნდობა არც მთავრობის ექსპრემიერის მიმართ არა მაქვს, არც პარლამენტის ექსსპიკერის მიმართ. განა ნინო ბურჯანაძის დიდქალობისა და ზურაბ ნოღაიდელის დიდკაცობის დროსაც არ იყო, რომ პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი ბევრს სცოდავდა? იმათ ხელში, იმათ თვალწინ არ მოხდა ხალხის, მოსახლეობის, საზოგადოების საწინააღმდეგო უმსგავსობები? მაშინ სად იყვნენ, მაშინ რატომ არ გამოხატავდნენ, ამჟამინდებურად აღშფოთებას, არ აპროტესტებდნენ, როგორც ახლა, პირველი პირის ლაპარაკსა და ქმედებებს – რა, ნაკლებად იყო გასაკრიტიკებელი, ვინემ ამჟამად არის? და საერთოდ, თავს უბრალო კითხვის დასმის ნებას მივცემ: ქალბატონი ნინო დიდქალად რომ დარჩენილიყო ხელისუფლებაში და ბატონი ზურაბი დიდკაცად – მაშინ თუ იქცეოდნენ ოპოზიციონერებად და გაიხედავდნენ მოსკოვისაკენ და გაახსენდებოდათ ის?..

ჩემი პირადი ტრაგედია იყოს ეგებ, რომ არც ერთი პოლიტიკოსისგან არ მჯერა, „პოზიციონერია" თუ ოპოზიციონერი, ქვეყანასა და ხალხზე ზრუნვა ან „გაქაჩვა – ყველას თავისი მუცლის გვრემა აქვს, ძალაუფლებისთვის იბრძვის, პირადი კეთილდღეობისათვის, მაღალი მდგომარეობისათვის, პოსტისათვის, რბილი სავარძლისათვის ირჯება. ვაი, რომ ასეა ეს.

...ღალატის თემას მივუბრუნდები. რუსეთთან ურთიერთობების გამოკეთება, დალაგების, მეზობლობის ცდები, თავისთავად, ღალატი რატომ უნდა იყოს, თუ პირად მიზნებს არ ემსახურება; როგორი ვერაგი ქვეყანაც არ უნდა იყოს ეგ რუსეთი, სისხლის მოყვარული, ტერიტორიებით გაუმაძღარი (თუმცა იმათაც, რაც აქვს ყველას ვერ უვლის, როგორც საჭიროაძ – ის დიდი ქვეყანაა, ჩვენი დიდი მეზობელია, ჩვენი გეოგრაფიული და ისტორიული უბედურებაა და იმასთან ურთიერთობების მოუგვარებლად ჩემი საბრალო, საყვარელი საქართველოს ნორმალური არსებობა, ბევრიც რომ ვიხტუნაოთ და ვიცქიროთ ევროპა-ამერიკისაკენ, არ შეიძლება!! ისედაც განზე არიან და ღმერთმა დაგვიფაროს და, რამე რომ მოხდეს, განზევე დარჩებიან, ხელებს ისევე დაიბანენ, როგორც ადრეც...

კი ბატონო, რუსები ოკუპანტებიც არიან, მაგრამ ტერიტორიებთან ერთად საქართველოში ამდენი რესურსი, უწყება, სისტემა, სფერო რომ აქვს ოკუპირებული, ნაყიდი, შესყიდული, თანაც აქაური ხელისუფლების ნებით, ნებაყოფლობით, სურვილით – ეს როგორღაა! მაშინ არ არიან ოკუპანტები თუ ხელისუფალთა მოწვევით, წაყრუება-თვალდახუჭვით მოსვლა და ამდენი რამის დაპატრონება არ ითვლება ოკუპანტობად?

ღალატს რაც შეეხება, ერთი მეცა მკითხონ, როგორ შეიძლება მესმოდეს ეგ ცნება, როგორი კუთხით შემიძლია იმისთვის შეხედვა და იმისი გააზრება.

მოსკოვში ჩასვლა თუ ღალატია, რითი არ არის ღალატი ასეთ დაქცეულ, ოკუპირებულ, გაღატაკებულ-გამათხოვრებულ ქვეყანაში, როგორიც ახლანდელი საქართველოა, ასეთ საცოდავ სოციალურ ფონზე, როგორიც ამჟამინდელ საქართველოშია, ხელისუფალთა მხრიდან მაღალი ხელფასები, ნაირ-ნაირი მსხვილ-მსხვილი პრემია, შინ და გარეთ ბრიალი და საერთოდ, ფუფუნებით ცხოვრება? რითი არ არის ღალატი ამდენი რამის, ეროვნულის, გასხვისება-გაყიდვა: მიწა-წყალი იქნება, ფაბრიკა-ქარხანა, წიაღისეული თუ ჰაერისეული, წარმოება-დაწესებულება, მეურნეობა თუ მეურვეობა? რითი არ არის ღალატი ამდენი რამის „განქართულება" – გათურქებით, გარუსებით, გააზერბაიჯანელებით, გასომხებით, გაშვეიცარიელებით, გაუკრაინელებითა და კიდევ ვინ იცის, რამდენი „გა"-თი; რაო, ნასყიდობის ფული ხალხსა და ქვეყანას ხმარდება თუ გამყიდველთა ჯიბეებს? რითი არ არის ღალატი პრეზიდენტისაგან, მაგალითად, ამჟამინდელ ვითარებაში მილიარდდოლარიანი სრა-სასახლის (რეზიდენციის) აგება (ერთი თვალსაჩინო მათემატიკოსი, სმეა-ს აკადემიკოსი და ასევე საჩინო „მიშისტი" მიმტკიცებდა – მერე რა, რომ აიშენა, ჯიბეში ხომ არ ჩაიდებს და თან ხომ არ წაიღებსო – თითქოს ჯიბეში ჩაუდებლობა ამართლებდეს ამგვარ ფუფუნებას...); რითი არ არის ღალატი, ისევ პრეზიდენტის მხრივ, ცინცხალ მაგალითად, 13 მარტის საეთერო-„იმედური" აქცია; კიდევ რამდენია ამნაირი მოღალატური მაგალითი!..

...დიახ, მოღალატეობად შერაცხულ მოსკოვში ვიზიტიორრებს შეუძლიათ თქვან – ისეთმა „პატრიოტებმა" დაგვქინეს, ჩვენზე ნაკლებ ღალატს რომ „იწველიდნენ და იწველებიან"...

თამაზ ეგანიძე

ჭირი დანახული ჯობს

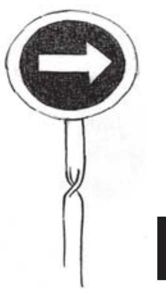

ფარი თუ ზურგში ჩაცემული ხანჯალი?!

თუმცა, რასაკვირველია, წარსულს აწმყო არ უნდა გადავაყოლოთ...

მაგრამ როცა ისტორიას მხოლოდ და მხოლოდ პროპაგანდისტული მძაღე სუნი უდის და მხოლოდ და მხოლოდ საჩვენოდ, ანუ ამწუთიერი არცთუ ჯანსაღი პოლიტიკური მიზნებისთვის ვიყენებთ, უფრო სწორად, ვცდილობთ, რომ გამოვიყენოთ, ცოტა არ იყოს, სასაცილო თუ არა, უხერხულ მდგომარეობაში მაინც ვიყენებთ თავს. თუ, რა თქმა უნდა, ეს თავი თავის ადგილზე გვაბია და თანაც მარტო თავისი პარტიის სასარგებლოდ კი არა, მთელი ქვეყნისთვის „მარგი კოეფიციენტით“ აზროვნებს.

აი, ზოგ-ზოგთათვის ასეთი უსიამოვნო ფიქრები აღმიძრა ჩემი მოგვარის, ნაციონალების თავგადაკლული ვაიაგიტატორის ნუგზარ წიკლაურის არცთუ მცირე მოცულობის თავში გაჩენილმა ახალმა, ფრიად საეჭვო თეორიამ: ჩრდილოეთ კავკასია, ანუ იქ ბინადარი ხალხი, ესე იგი ჩვენი ისტორიული გაგებით, ლეკები, თურმე საუკუნეთა მანძილზე საქართველოს ფარად ედგნენ და იცავდნენ როგორც ჩრდილოეთიდან წამოსული სხვადასხვა ჯურის მტრისგან, ისე თვითონ მუდამ ჩვენს გადასაყლაპად პირდაღრენილი ჩრდილოელი მურა დათვისგან, რომელსაც უკიდურეს ჩრდილოეთში მურა ფერი თეთრად აქვს შეცვლილი და უფრო სპეტაკად გამოიყურება...

ჩემი ვაიაგიტატორი მოგვარისგან განსხვავებით, მე ჩემს ისტორიულ ცოდნას არ ვენდე და აკადემიკოს მარიამ ლორთქიფანიძეს შევეხმიანე... ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებთან ჩვენს ისტორიულ ურთიერთობას, ცხადია, ერთი განზომილებით არ უნდა შევხედოთ. იყო, უთუოდ იყო ბევრი ისეთი შემთხვევა, როცა საქართველოსკენ ჩრდილოეთიდან დაძრული არაერთი სხვადასხვა ველური ტომი ჯერ ჩრდილოეთ კავკასიის, კერძოდ კი, დაღესტნის მრავალრიცხოვან ტომებს უნდა შებმოდა, და ხშირად უკვე ძალაგამოცლილი ვეღარ წამოსულა სამხრეთისკენ. იყო, უთუოდ იყო ბევრი ისეთი შემთხვევა, როცა თვით ერეკლესაც დაუქირავებია ანდა მოკავშირეებად გაუხდია დაღესტნელები საერთო მტრის წინააღმდეგ საბრძოლველად... მაგრამ განა შეიძლება იმ სამსაუკუნოვანი გაუთავებელი, ერთმანეთს მიბმული, თითქმის ყოველდღიური (წელიწადის ოთხივე დროისდა მიუხედავად) თავდასხმა-შემოსევებისა და ქართლ-კახეთის აოხრება-აწიოკება-დაწიოკების ცხვრის დუმასავით „გადაყლაპვა“, რაც ლეკიანობის სახელით არის ცნობილი ჩვენს ისტორიაში და რაც, ალბათ, არც ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხთა მართალი ისტორიისთვის უნდა იყოს უცნობი... თუ დამპყრობელი მონღოლები მახვილით მოდიოდნენ და ნადავლ-ალაფით მიდიოდნენ, ასევე არაბები, ასევე თურქები, ასევე სპარსელები, სამაგიეროდ ლეკიანობას დასასრული არა ჰქონდა. ცხონებული რასულ გამზათოვი კი ხუმრობდა ხოლმე, ჩვენ ვიცოდით, ვინც უნდა გაგვეტაცა, დავით გურამიშვილიც აკი ამიტომ გავიტაცეთო... მაგრამ ვაი რომ ისტორიას მაინცდამაინც არ უყვარს ხუმრობა.

ისტორიას არც პოლიტიკური სილამაზის სალონების სავარძლებში ჩასკუპება უყვარს (თუ ძალით არავინ არ ჩაასკუპა!), მით უმეტეს, თუ ისეთი ვაიაგიტატორი-პარიკმახერი დაუპირებს „გაკოხტავებას“, როგორიც ჩემი ვაიმოგვარე ნუგზარ წიკლაურია, რომელსაც, სხვას ყველას რომ თავი დავანებოთ, არა მგონია, წაკითხული არა ჰქონდეს თუნდაც ბარბარე ჯორჯაძე, სულმნათი რაფიელ ერისთავის ღვიძლი და, საქართველოში მართლაც გაუსაძლისი ლეკიანობის ერთ-ერთი პირუთვნელი მემატიანე.

მთელი უბედურება სწორედ ის არის, რომ ამ ჩვენმა ნუგზარ ვაიაგიტატორმა, ალბათ, არავისზე ნაკლებად არ იცის, რა იყო და რას ნიშნავს საქართველოსთვის ეს ეგრეთ წოდებული „შავი ჭირი“ – ლეკიანობა, მაგრამ მაინც ჯიუტად ასრულებს თავისი პატრონის ფრიად და ფრიად საჭოჭმანო დაკვეთას. თუმცა იქნებ არც გაემტყუნება. მიეჩვია და რა ქნას?! ჩვეულება კი, მოგეხსენებათ, რჯულზე უმტკიცესია. ამ ნაციონალების ერთ-ერთ უთუოდ გამორჩეულ ვაიაგიტატორ-პროპაგანდისტს აკი ამიტომაც იცნობს ჩვენი საზოგადოება როგორც თავისი პატრონის მუდამ მიზანაუცდენელ კვერისა თუ დამქაშის დამკვრელს, რომელმაც თავის არაერთ ასევე „დამკვრელ“ თანაკვერელ თუ თანადამქაშელთან ერთად კარგა გვარიანად მოიწყო თავისი პირადი ცხოვრება, და რაც შეეხება სხვათა ბედს, ათასობით შეჭირვებულის ბედს, ფეხებზე თუ არა, სულაც პარლამენტის გარდეროზში უკიდია, სადაც უკვე აგრე ადვილად ვერ შეაღწევს ახლანდელი ათასგზის გაბითურებული ჩვეულებრივი მოკვდავი ამომრჩეველი.

რახან ამომრჩეველი ვახსენეთ, ბარემ ისიც აქვე ვთქვათ, რომ მეც, როგორც ბევრ სხვა გაბიაბრუებულ ამომრჩეველს, ნამდვილად არ მომწონს ჩვენს ისტორიაში ისეთი საშინელი მოვლენის გამართლება თუ არა, მიჩქმალვა მაინც, როგორც ლეკიანობა იყო (ჩვენ მთელ ჩრდილო კავკასიის ხალხებს ისტორიულად ლეკებს ვეძახდით). არც კიდევ ხელაღებით იმის მომხრე ვარ, რომ საქართველოს პარლამენტმა სხვათა მიერ სხვათა გენოციდი აღიაროს, რაც საბოლოო ანგარიშით, ალბათ, მაინცდამაინც არა მგონია, რომ სამომავლოდ ფარსაგად წაადგეს ჩვენს საერთო საქმეს.

ისე, რასაკვირველია, თავშიც ვთქვი და კიდევ გავიმეორებ, რომ წარსულს, სხვათაგან რა ხარისხითაც არ უნდა იყოს შელანძღული, აწმყო არ უნდა ვანაცვალოთ, მაგრამ ამა თუ იმ პარტიის ამჟამინდელი გაპარპაშებული მდგომარეობისდა შესანარჩუნებლად არც წარსული არ უნდა გადავაკეთო-გადმოვაკეთოთ, თანაც ისე, რომ ვინც აწინდელ ხელისუფლებაში არა ვართ, ხელისუფლებაში მყოფთ თვალებში ყველას ისტორიის ნაცარი შეგვაყარონ, თვითონ კი ამავე ისტორიის ცეცხლზე კიდევ ერთხელ მოითბონ ისედაც ათასგვარი მიტაცებული სიკეთით გადამთბარი ხელები.

დაბოლოს, ნამდვილად საკვირველსა ვარ, რომ ამ ჩემს ვაიმოგვარეს, გაპარლამენტებულ მთიელ კაცს ნუთუ მართლა ერმანეთისგან ვერ გაურჩევია ფარი და ხანჯალი?! ანდა ვითომ კიდევ ერთ დამარცხებულ ომს მოვიგებთ, თუ ისტორიას ჩვენი ნება-სურვილის მიხედვით შევკრეჭ-შემოვკრეჭთ და ისტორიულ სიმართლეს ზურგს შევაქცევთ?!

არადა, ალბათ, ბევრად აჯობებდა, თუ ჩვენს მეზობლებს, დიდებსა თუ პატარებს, ერთმანეთს კი არ დავუპირისპირებდით, არამედ ორივე მხარესთან საერთო ენას გამოვძებნიდით და ჩვენს დიდ სამეზობლოს მართლაც ფარად გამოვიყენებდით!

მაგრამ ვაი რომ ვილაც-ვილაცებს ისევ მტრობისა და შუღლის დაჟანგებული ხანჯლის ტრიალი ურჩევნია!..

ამასწინანდელი ჩვენდა დამაელდიანებლად მოგონილი ომისა არ იყოს, ნურც ძველ საომარ იარაღებს მოვუგონებთ ახალ სახელებს. ეს უტყუარი გამარჯვების გზა არ არის. ტყუილი გამარჯვებებით კი უკვე ყელამდე ვართ...

გურამ წიკლაური

განსჯა

„ტელეიმედზე“ საქართველოში რუსეთის აგრესიის იმიტირებული რეპორტაჟის სავარაუდო ალბათობაზე, თუ როგორ აღიქვა რუსულმა პოლიტიკურმა კლასმა ქართული ოპოზიციის ლიდერთა რუსეთის პრემიერ-მინისტრ ვლადიმერ პუტინთან გამართული მოსკოვური შეხვედრები და როგორია ამ შეხვედრების სავარაუდო შედეგები, ასევე, თუ რა პერსპექტივა აქვს პუტინის პოლიტიკიდან წასვლის მოთხოვნით რუსეთში დაწყებულ კამპანიას, „ინტერპრესნიუსი“ რუს პოლიტოლოგ ბორის სოკოლოვს ესუბრა.

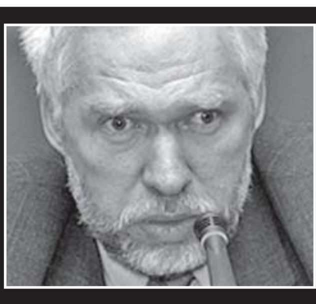

პროფესორმა ბორის სოკოლოვმა 2008 წლის 26 აგვისტოს რუსეთის მიერ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარება ჰიტლერის მიერ ჩეხეთისათვის სუდეტის ოლქის წართმევას შეადარა და 2008 წლის აგვისტოს მოვლენებს სპეციალური სტატია მიუძღვნა სათაურით – „წაგლეჯვა სუდეტურად“. სხვათა შორის, ამ სტატიის გამო მოსკოვის ერთ-ერთი უნივერსისტეტის რექტორი, რომელშიც ბორის სოკოლოვი პროფესორად მუშაობდა, კრემლიდან ზეწოლის გამო იძულებული გახდა პროფესორი სოკოლოვი სამუშაოდან დაეთხოვა.

„მოსკოვში არ უნდათ დაიჯერონ, რომ საქართველოში პოლიტიკური პროცესების უკრაინული სცენარით განვითარების შანსი ნაკლებია“

– ბატონო ბორის, საქართველოში დიდი ხმაური მოჰყვა „ტელეიმედის“ არხზე საქართველოში რუსეთის შემოჭრის იმიტირებულ რეპორტაჟს. თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია საქართველოს წინააღმდეგ მორიგი რუსული აგრესია და როგორ აფასებთ „ტელეიმედის“ პირდაპირ ეთერში გახმაურებული სპეცრეპორტაჟის გაშვებას?

– ამ თემაზე ინტერნეტში რისი წაკითხვა და ნახვაც შეიძლებოდა, ყველაფერს გავეცანი და გაკვირვებული დავრჩი ჟურნალისტების არაპროფესიონალიზმითა და არაეთიკურობით. მომხდარს, ნებისმიერ ქვეყანაში ტელეკომპანიის ხელმძღვანელობის შეცვალა მოჰყვებოდა.

რაც შეხება საქართველოში რუსეთის აგრესიის ალბათობას, ამ ეტაპზე ამგვარი რამ ნაკლებადსავარაუდოა. რუსეთი ფსონს ოპოზიციაზე გააკეთებს და შეეცდება ქართული ოპოზიციის ხელისუფლებაში არჩევნების გზით მოსვლას. მოსკოვი შეეცდება საქართველოში პროცესები დაახლოებით ისე განვითარდეს, როგორც ეს უკრაინაში მოხდა. მოსკოვში არ უნდათ დაიჯერონ, რომ საქართველოში პოლიტიკური პროცესების უკრაინული სცენარით განვითარების შანსი ნაკლებია.

– რა გამოხმაურება მოჰყვა ქართული ოპოზიციის ლიდერთა, ექსპრემიერ-მინისტრ ზურაბ ნოღაიდელისა და ექსსპიკერ ნინო ბურჯანაძის მოსკოვში გამოჩენას?

– არანაირი. ყველას ესმის, რომ მათ პუტინისაგან ფინანსების მიღება და არჩევნებში სააკაშვილის დამარცხება სურთ. მათ მიერ კრემლისაგან ფულის მიღება რეალურია, მაგრამ არჩევნებში სააკაშვილის დამარცხება არარეალურია. ყოველ შემთხვევაში, მოსკოვიდან ასე ჩანს.

– ნინო ბურჯანაძის მტკიცებით, რუსეთის პრემიერ-მინისტრმა ვლადიმერ პუტინმა მასთან შეხვედრაზე განაცხადა, რომ რუსეთსა და საქართველოს შორის ურთიერთობები როგორც მინიმუმ, 2008 წლის 8 აგვისტომდე არსებული მდგომარეობით უნდა აღდგეს. ლავროვს კი უთქვამს, რომ საქართველოსთან მიმართებაში დახურული თემები არ არსებობს. რამდენად სერიოზულად შეიძლება მივიჩნიოთ პუტინისა და ლავროვის ეს განცხადებები?

– არ ვიცი, რას გულისხმობდნენ ეს ბატონები, როცა ამგვარ განცხადებებს აკეთებდნენ, მაგრამ ჩემი აზრით, საქართველოსთან დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენა რუსეთის ინტერესებში შედის, ამისათვის მოსკოვი მზადაა აღადგინოს საქართველოსთან საჰაერო მიმოსვლა, დაუშვას რუსულ ბაზარზე ქართული პროდუქცია, მაგრამ არ ისაუბროს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე.

– ანუ, არ ისაუბროს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დეოკუპაციაზე, დევნილთა დაბრუნებაზე და სარკოზი-მედვედევი-სააკაშვილის 12 აგვისტოს შეთანხმების შესრულებაზე?

– ამის იმედი საქართველოს მოსკოვთან დაახლოების შემდეგაც არ უნდა ჰქონდეს. ვიდრე რუსეთში პუტინისა და მედვედევის მმართველობა იქნება, მოლოდინი იმისა, რომ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის საკითხები საქართველოს სასარგებლოდ გადაწყდება, დროის ფუჭი ხარჯვაა.

რუსულ-ქართული ურთიერთობების გაუმჯობესების საკითხი განუსაზღვრელი ვადითაა გადადებული და ვიდრე რუსეთს პუტინი მართავს, რუსულ-ქართული ურთიერთობების გაუმჯობესებაზე ფიქრი არარეალურია.

– ბატონო ბორის, რუსეთში დაიწყო აქცია „პუტინი უნდა წავიდეს!“. თქვენი შეფასებით, რამდენად უჭერს მხარს საზოგადოება პოლიტიკური სცენიდან პუტინის წასვლის მოთხოვნას და რა შანსი არსებობს იმისა, რომ რუსეთის დემოკრატიული ძალების პოლიტიკური სურვილი რეალობად იქცეს?

– წერილს ხელს აწერენ ინტელიგენციის, მცირე და საშუალო ბიზნესის წარმომადგენლები. ეს მოთხოვნა რეალობად შეიძლება მაშინ იქცეს, თუ კალინინგრადში განვითარებული პროცესები, მხედველობაში მაქვს ოპოზიციის გააქტიურება და აქციები, რუსეთის ფედერაციის რეგიონების უმრავლესობაში განმეორდება.

ჩემი აზრით, პუტინის პოლიტიკიდან წასვლის მოთხოვნა ჯერ საყოველთაო არ არის, მაგრამ ფაქტია, რომ ამგვარი განწყობები ქვეყანაში იზრდება. ახლა რამეს პროგნოზირება ძნელია, ვფიქრობ, ერთი წელი პუტინს შეუძლია საკმაოდ მშვიდად იყოს, მაგრამ იმის გათვალისწინებით, რომ უკმაყოფილება ნელა, მაგრამ მაინც იზრდება. რა იქნება ერთი წლის შემდეგ ძნელი სათქმელია.

– და მაინც, თქვენი შეფასებით, როგორ შეიძლება განვითარდეს პროცესები ერთი წლის შემდეგ?

– მოდით ნუ ვიჩქარებთ, ახლა რუსეთში მიმდინარეობს მილიციის წინააღმდეგ ბრძოლის კამპანია და აშკარაა, რომ უკმაყოფილება თითქმის ყოველდღიურად ნელა, მაგრამ მაინც იზრდება. ის, თუ რა პროცესები შეიძლება განვითარდეს რუსეთში, ბევრ ფაქტორზეა დამოკიდებული. მათი განხილვა ამჯერად არ ღირს, სჯობია დაველოდოთ მოვლენათა კანონზომიერად განვითარებას.

– იზიარებთ თუ არა დასავლური პრესის ერთი ნაწილის მტკიცებას, რომ პრეზიდენტ მედვედევს რუსეთში რეფორმების გატარება და ქვეყნის მოდერნიზაცია სურს, მაგრამ მას ამის განხორციელებაში პრემიერ-მინისტრი პუტინი უშლის?

– ეს მხოლოდ იაფფასიანი პროპაგანდის ნაწილია, რომლის ფასი კაპიკია. მომავალ საპრეზიდენტო არჩევნებამდე ვითარება რუსეთში მეტნაკლებად მშვიდი იქნება და შემდეგ საპრეზიდენტო არჩევნებზე მეორე ვადით კენჭს ისევ მედვედევი იყრის.

– თქვენ ფიქრობთ, რომ პუტინი საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობას არ მიიღებს და შემდეგი 6 წელი ისევ პრემიერ-მინისტრობას დასჯერდება?

– დიახ, პუტინი კვლავ პრემიერ-მინისტრი იქნება. ვითარებაში, როცა მნიშვნელობა არა აქვს იგი კრემლის კაბინეტში ზის თუ რუსეთის მთავრობის ხელმძღვანლის სავარძელში, ყველაფერი შესაძლებელია. პუტინს აწყობს ვითარება, როცა ის პრეზიდენტი არ არის, მაგრამ ქვეყანაში მის გარეშე პრაქტიკულად არც ერთი გადაწყვეტილება არ მიიღება. პუტინი მედვედევს ორი საპრეზიდენტო ვადით გამოიყენებს და შემდეგ თავად შეეცდება გახდეს რუსეთის პრეზიდენტი ზედიზედ ორი ვადით.

კობა ბენდელიანი

◉ კონფლიქტი

ვაი ჭკუისაგან, ანუ რას ერჩიან დევნილთა დედა-ტერეზად მონათლულ დალილა ხორავას?!

საქართველოს ვაი ჭკუისაგან სჭირს, — დედა-ტერეზად შერაცხული დალილა ხორავას თანამდებობიდან გათავისუფლება ასეთი „ვაი ჭკუის“ ნაყოფი მგონია! არ მაქვს უფლება მიკერძოებული ვიყო და სახელმწიფო მოხელის მიმართ ჩემი სიმპათია-ანტიპათია დავაფიქსირო, მაგრამ ეს სწორედ ის შემთხვევაა, როცა გაჩუმება დანაშაულია. წლების მანძილზე ვმუშაობ აფხაზეთის თემაზე და უშუალო შეხება მქონდა აფხაზეთის სტრუქტურებთან, სწორედ ეს მაძლევს უფლებას განვაცხადო, რომ არათუ აფხაზეთის, არამედ საერთოდ, ჩვენს სახელისუფლო სტრუქტურებში, არ მეგულება იმ დონის და მასშტაბის მოღვაწე, როგორიც დალილა ხორავაა, რომელსაც არა მხოლოდ სამინისტრო, ქვეყანა შეიძლება ჩააბაროს კაცმა. მისი დონის მენეჯერი ერთი-ორი თუ გვყავს და მისი ჩამოშორება სახელისუფლებო სტრუქტურებიდან, თანაც იმგვარი უღირსი ფორმით, როგორც ეს მოხდა, ნამდვილად დიდი დანაკარგია ქვეყნისთვის და დევნილი მოსახლეობისთვის.

„ეს აღმაშფოთებელია! წლებია ვიცნობ ქალბატონ დალილას და ვთვლი რომ ის აფხაზეთის ინტელიგენციის ბრწყინვალე წარმომადგენელია. მის მიმართ აგორებული ცილისმწამებლური კამპანია სამარცხვინოა, — აცხადებს ცნობილი პოლიტოლოგი და დიპლომატიური აკადემიის რექტორი სოსო ცინცაძე და დასძენს — აუდიტის დასკვნა დადებითია, ის დამაკმაყოფილებელიც რომ ყოფილიყო, მაინც არ ქონდათ მისი განთავისუფლების უფლება. ეს იურიდიული ტერმინებია, თანაც დასკვნა 4 წლის წინათ დაიწერა და პროტესტი არავის გასჩენია, მათ შორის ახლანდელ ხელისუფალსაც, რომლის მოადგილეც და ბუღალტერიც აწერენ მას ხელს. მათ ხელი ყველა შემთხვევაში უნდა მოეწერათ, მაგრამ მაშინვე უნდა დაეფიქსირებინათ, თუ რომელიმე პუნქტში არ ეთანხმებოდნენ მას; ეს ხომ სისხლის სამართლის საქმე არ არის, ხანდაზმულობის ვადა არ ეხებოდეს? ასეთი ცინიზმი არ ეკადრება აფხაზეთის ამ რანგის მოღვაწეს, დიდ მამულიშვილს, — მას დღის პირველ ნახევარში პრეზიდენტისგან ბოძებული ჯილდო — ღირსების ორდენი გადაეცა, ხოლო დღის ბოლოს, ანუ სამუშაო დროის გასვლის შემდეგ, განთავისუფლების ბრძანება. საეჭვოა, როცა სოფლის მეურნეობას 8 პროცენტს, ჯანდაცვას კი — 3 პროცენტს აძლევ. კოდორის შემთხვევაში ეს გამართლებული იქნებოდა, მაგრამ დღეს აფხაზეთის ერთ მეტრ მიწასაც არ აკონტროლებ და კახეთში ყურძნის მოსაყვანად გჭირდება ეს თანხა?! ჩემი აზრით, ეს უბრალო ანგარიშსწორებაა და მეტი არაფერი, რადგან დალილა ხორავა ბრმად არ დაეთანხმა ამგვარ ბიუჯეტს, სწორიც ქნა, — მას ხომ 300 000 დევნილის გასაჭირი აწევს მხრებზე?!“.

მეც მინდა მჯეროდეს, რომ ეს პირადად გია ბარამიას ერთპიროვნული გადაწყვეტილებაა და მას არ იზიარებენ ზემდგომი ხელისუფალნი, რადგან მხოლოდ გაუცნობიერებელ ადამიანს არ ხელეწიფება, გათვალოს, თუ რა უარყოფითი შედეგები შეიძლება მოყვეს ამ ფაქტს, სხვათა შორის, თავად ამ ახალგაზრდა კაცისთვისაც, მით უფრო, კარს მომდგარი არჩევნების დროს, რადგან დღეს თუ ვინმეს გარშემო დაირაზმებიან დევნილები, ეს სწორედ დალილა ხორავაა. მისი ხელისუფლებისგან ჩამოცილება, მხოლოდ იმავე ხელისუფლების მტერს შეიძლება მოსვლოდა თავში. მას თანამდებობა თავისი მამულიშვილური მისიის შესასრულებელ საუკეთესო ინსტრუმენტად მიაჩნია და სულაც არ მინდა, რომ ჩვენს ჭრელ, მაგრამ უსახურ ოპოზიციაში მოუწიოს გადასვლა, რადგან მისი მარგი ქმედების კოეფიციენტი საგრძნობლად შემცირდება და ეს ისევ დევნილებს დააკლდებათ. ისიც საკითხავია, იქნებ ვინმეს მობეზრდა მათი პრობლემების მოგვარება და ხორავას ჩამოცილებით სწორედ მათი პრობლემების ჩამოცილებასაც ფიქრობს?!

აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა ადა მარშანიამ განაცხადა, რომ ასეთი მუშა, ენერგიული, მებრძოლი მინისტრი, რომელიც მუდამ ფრონტის წინა ხაზზეა, საქართველოს არ ყოლია. „დალილა ხორავა, რომელთანაც ყოველდღიურად გოდებით და ცრემლებით დამძიმებული დევნილები დადიან, ფაქტიურად სრულიად ცარიელ ადგილზე აჩენდა დახმარებას. ეს ყველაზე მძიმე სამინისტროა, რომელსაც ყველა გვერდით ვედექით, — ჩვენს უმაღლეს საბჭოს, ხშირად, თავისთვის მოუკლია თანხები და ამ უწყებისთვის გადაურიცხავს. ამ საქმეს დალილა ხორავაზე უკეთ ვერავინ გაართმევს თავს. საკითხი ბოლომდე არ არის გარკვეული, ჯერ ყველაფერი დასადგენია. ტყუილს და ფალსიფიკაციას არავის ვაპატიებთ. მე რამდენადაც ვიცნობ ამ მართლაც საქმის მცოდნე და ერთგულ ადამიანს, მას არ უნდა გაუჭირდეს თავისი სიმართლის დადგენა“, — ამბობს ადა მარშანია.

მშვიდობის ელჩი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, ჯანდაცვის მინისტრი, რომელიც საკუთარი ჯანმრთელობის მსხვერპლად გაღების ხარჯზე, 24 საათის განმავლობაში ზრუნავს თავისი აწიოკებული კუთხის მოსახლეობაზე და მალამოდ ედება მათ სატკივარს, ქალბატონი, რომლის სახელის ხსენებაზეც ფეხზე წამომდგარი ხალხი მქუხარე ოვაციას მართავს, ასეთ უდიერ მოპყრობას ნამდვილად არ იმსახურებს. ზუგდიდის კინოთეატრში, ახლად დანიშნულ გია ბარამიასთან და უკვე გადაყენებულ მთავრობის წარმომადგენლებთან შეხვედრაზე, დარბაზი დაინგრა ტაშით და ოვაციებით დალილა ხორავას გამოჩენისთანავე. ფაქტობრივად, უკვე გადაყენებული მინისტრი თავისმა ხალხმა ხელმეორედ აირჩია, რაც, ჩემი აზრით, გახდა კიდეც მისი გზიდან ჩამოშორების მიზეზი. სხვა ახსნას ამას უბრალოდ ვერ მოუძებნი, — ძალაუნებურად იფიქრებ, რომ ამ ოვაციებმა ახალგაზრდა კაცს აფიქრებინა, რომ დალილა ხორავას ფონზე მას თავის გამოჩენა გაუჭირდებოდა.

მოგეხსენებათ, მედალს ორი მხარე აქვს, მაგრამ პოლიტიკაში მგონი — ოთხიც! ბუნებით ოპტიმისტი გახლავართ და ამიტომაც ვფიქრობ, რომ ზოგი ჭირი მარგებელია და მალე აფხაზეთის უფუნქციო მთავრობის მომავალი თავმჯდომარის ადგილს ჭეშმარიტად ფუნქციონალური და მოქმედი თავმჯდომარე დაიკავებს, რომელიც მართლაც დაანახვებს თავის ხალხს სინათლეს გვირაბის ბოლოს და წაუძღვება კიდეც მათ სოხუმისაკენ. ჩემი ღრმა რწმენით, ეს სწორედ დალილა ხორავა იქნება, რომელთან ინტერვიუც ძალზე მცირე ზომის გამომივიდა, იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ მის ტელეფონზე არ წყდებოდა დევნილი მოსახლეობის ზარები, ემოციური მეგრული შეძახილებით, სახის ჩამოხოკვით (არ ვხუმრობ, თავად მოვუსმინე ერთ-ერთ ატირებულ ქალბატონს), გრძელ-გრძელი მეგრული წყევლებით, ზოგადად ხელისუფლების წინააღმდეგ. უდავოდ ფაქტია, რომ მაგთის ამ დღეებში შემოსავალი მნიშვნელოვნად გაეზრდება, რადგან ყოფილი მინისტრის ტელეფონი დღესაც არ ცხრება. უფრო მეტიც, დევნილი მოსახლეობა, მისი დამცველი მინისტრის დაცვას კისრულობს და აქციის მოწყობასაც გეგმავს, მისი თანამდებობაზე აღდგენის მოთხოვნით.

მოვუსმინოთ თავად დალილა ხორავას:

„მიზეზი? ინებეთ! პირველი: ვერა და ვერ ჩამითრიეს უსაქმურობაში, მე ამისთვის, უბრალოდ, არ მეცალა; მეორე — მე აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს გია ბარამიას არ ვეთანხმებოდი რიგ საკითხებში, კერძოდ, ბიუჯეტის დაგეგმვაში, — მან ჯანდაცვის სამინისტროს ჩამოაჭრა საგრძნობი თანხა და გადასცა სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტს, ანუ არარსებულ, უტერიტორიო დეპარტამენტს და არარსებულ საქონელს, რომელთა ბედი მას, როგორც ჩანს, ადამიანებზე უფრო მეტად აღელვებს. თავად დადოს ანგარიში, — რამდენი ცხოველია მომსახურებული და რამდენი — ადამიანი, თანაც არ დაგვავიწყდეს, რომ ეს უბრალოდ ადამიანები კი არ არიან, არამედ — დევნილი ადამიანები. ეს ნახევრად ხუმრობით. მაგრამ არ შემიძლია არ აღვნიშნო, რომ მის მიერ მოწონებული ბიუჯეტი არც სოციალურადაა ორიენტირებული, არც რეალისტური გახლავთ და ამდენად — არც სამართლიანი; უფრო მეტიც, ის წმინდა წყლის კრიმინალური ბიუჯეტია, იმ თვალსაზრისით, რომ თანხების უმიზეზოდ და უაზროდ განკარგვას გულისხმობს თავის თავში. ერთ ასეთ უკანონო „განკარგვად“ და დაკარგვად ჩვენი სტრუქტურებისთვის გამოყოფილი თანხებისა, უნდა ჩაითვალოს მისი ლევილის სასაფლაოზე ყვავილების დასადებად მოწყობილი სამკაციანი, უკაცრავად სამქალიანი ვიზიტიც და ასევე უმიზნო და სრულიად უშედეგო ვოიაჟი გერმანიაში, თითქმის იმავე შემადგენლობით. რაც შეეხება კონტროლის პალატის 2007-2008 წლის შემოწმებას, რომელიც ამ უწყების მიერ დადებითად იქნა შეფასებული და მხოლოდ ორიოდე გასათვალისწინებელ რეკომენდაციას გულისხმობდა ჩვენი მისამართით, უკვე საკმაო ხანდაზმულობისაა, რომ ის ჩემი გადაყენების საბაბად ექცია. გამოდის, მას მხოლოდ პირადი საბაბი აქვს საამისოდ და გამხელის რცხვენია, — აცხადებს დალილა ხორავა და დასძენს — მე უკვე შევიტანე განცხადება ადამიანის უფლებათა დაცვისა და პატიმართა სოციალური უზრუნველყოფის საერთაშორისო ორგანიზაციაში, რომლის პრეზიდენტიც გახლავთ გიორგი თევზაძე, რათა დაცული იქნას ჩემი, როგორც მოქალაქის და როგორც პიროვნების უფლებები.

ქეთი ჯაყელი

◉ ერთი აჟიოტაჟის გამო

რაგბის მოგებას რა უნდა?

მატჩში გავიმარჯვეთ, აგვისტოს ომში ხომ არა!

„რა და, ერთი პირველი ხმა უნდა, ერთიც მეორე ხმა უნდა, ერთიც კარგი ბანი უნდა, ხომ უნდა? ტარარიმტამ ტარირამტა ტარარიმ ტარიმტა“) და ა. შ.

ერთი ცნობილი ქართული მულტფილმი გამახსენდა გუშინ დილით, როდესაც ჩვენი მორაგბეების ღირსების ორდენით დაჯილდოებას ვუყურე ტელევიზიით. მკითხველიც უსათუოდ მიხვდება, რომ წერილის დასაწყისი სწორედ იმ ანიმაციური ფილმის სიმღერის ტექსტიდან არის, აღარაფერს ვიტყვი წერილის სათაურზე, რაც, „სოფლის შენებას რა უნდას“ პერიფრაზია.

იდგა ჩვენი გაბადრული პრეზიდენტი მართლაც ღირსეული ვაჟკაცი მორაგბეების გარემოცვაში და, როგორც ხშირად სჩვევია ხოლმე, სხვისი ნაოფლარით ტრაბახობდა, თუმცა როგორც იტყვიან, ღმერთმა შეარგოს, მაგრამ ჩემი მთავარი სათქმელი მაინც სულ სხვაა, ანუ ის, რომ ჩვენს პრეზიდენტს, როგორც სჩვევია ხოლმე, ერთი სისულელე მაინც წამოსცდა.

მეო, მივხვდიო, ჩვენი მოგების საიდუმლო რეცეპტსო, თქვა... **თურმე, ნუ იტყვით და, ქართველებმა იმიტომ დავამარცხეთ რუსი მორაგბეები, რომ სხვებისგან განსხვავებით მორაგბეები ყველაზე კარგად მღერიან ეროვნულ ჰიმნს(?!)**. იქვე ისიც დასძინა, რომ ქართველები ერთი ერთზე სპორტის სახეობაში (ჭიდაობა, ძიუდო და ა. შ.ძ კი ვართ ძლიერები, მაგრამ რაგბი ერთადერთი სახეობა ყოფილა, სადაც როდესმე გუნდური წარმატებებისთვის მიგვეღწიოს ქართველებს.

რას იზამ, ალბათ ჩვენს პრეზიდენტს ასაკის გამო არ ახსოვს, რომ ადრე, მაშინ, როდესაც მიშიკო ან ძალიან პატარა გახლდათ, ან საერთოდ არ იყო დაბადებული: ფეხბურთში, კალათბურთში, ხელბურთში და, თქვენ წარმოიდგინეთ, წყალბურთშიც, ერთ-ერთი პირველები ვიყავით სსრკ-ში და არა მხოლოდ სსრკ-ში.

ალბათ ამიტომ მსჯელობს ზემოთ ჩამოთვლილ სპორტულ სახეობებზე დღევანდელი საზომით, როცა ერთ დროს ლივერპულის, ფეიენორდის, ბაიერნის გამანადგურებელ „დინამოს“ გულშემატკივრებს ფარერების მწყემსებთან მოგებაც სანატრელი გვაქვს, მაგრამ, შე კაი კაცო, **თუ სიმღერა ყოფილა მთავარი, რად გვინდა ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტის არჩევნები და უცხოელი მწვრთნელები: შემოვიღოთ (და არა მარტო ფეხბურთში) ნაკრებში მწვრთნელის მაგივრად ლოტბარის პოსტი, დავცხოთ ომახიანად საქართველოს ჰიმნი, თან ეროვნული დროშები, როგორც აბანოს ხალათები ისე შემოვიხვიოთ ტანზე, და „დავიხევთ“ ბრაზილიას ფეხბურთში და NBA-ს კალათბურთში.**

ხუმრობა იქით იყოს და, სერიოზულად თუ ვიტყვით, აშკარად „გადავამლაშეთ“ რაგბთან მიმართებაში. ვინ მამაძაღლი და მეც, სხვებთან ერთად გამიხარდა ქართველების გამარჯვება ტრაპიზონში, მაგრამ, იმხელა აჟიოტაჟი, აშკარად პოლიტიკური ანგაჟირება, რაც წინ უძღოდა ტრაპიზონის მატჩს, მეტისმეტი იყო. ბოლოს და ბოლოს ერთი რიგითი გამარჯვება მოვიპოვეთ. დიახ, რიგითი, რადგანაც რუსებს, როცა გვინდა და სადაც გვინდა იქ ვუგებთ რაგბის.

ეს დღეებია სანფორმაციო გამოშვებები რაგბით იწყებოდა და მთავრდებოდა, რაც სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოს — რა, რუსების ჩათვლის მოედანზე ლელო რომ დავდეთ, ამით ჩვენ ჩათვლის მოედანზე შარშანწინ აგვისტოში დადებული მათი ლელოები გავიტანეთ ახალგორიდან, პერევიდან და ზემო აფხაზეთიდან? აღარაფერს ვამბობ მთელს აფხაზეთ-სამაჩაბლოზე.

ერთი სიტყვით, რაგბიში გამარჯვების ასეთი გაპიარება 13 მარტის მოდელირებული ქრონიკის გაგრძელება მგონია. ორივე ერთად კი დღევანდელი კატასტროფული ვითარების გადაფარვის უსუსური მცდელობაა.

რაც შეეხება რაგბისტების ღირსების ორდენებით დაჯილდოებას, ნამდვილად ალალია მათზე, მაგრამ ცოტა ადრე უნდა გაკეთებულიყო ეს. თუნდაც მაშინ, როდესაც მსოფლიო თასზე ისტორიული გამარჯვება მოიპოვეს ნამიბიასთან, ხოლო ირლანდიასა თუ არგენტინასთან თანაბარ ბრძოლაში წააგეს.

დაბოლოს, წინადადებით მივმართავ პრეზიდენტს: დღეიდან 20 მარტი, როგორც „ძლევაი საკვირველი“, გამოცხადდეს ეროვნულ დღესასწაულად, მსგავსად დიდგორის, შამქორისა და ბასიანისა!

დავით მხეიძე

◉ პროფესიის პრესტიჟი

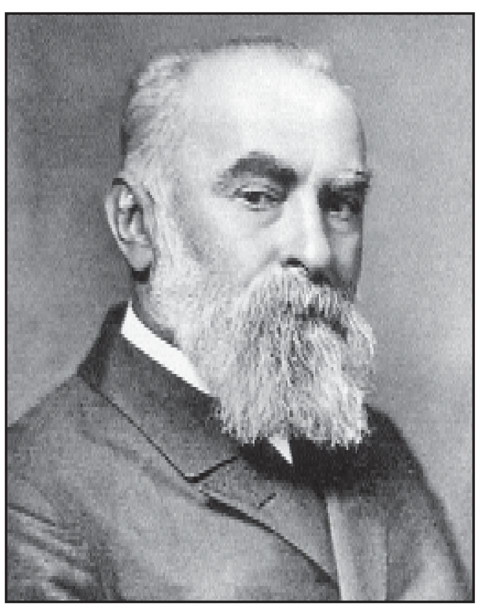

ქართული ჟურნალისტიკის დღე და ნიკო ნიკოლაძის პრემიის ახალი ლაურეატები

21 მარტი. საქართველოს ჟურნალისტთა კავშირის ახალ ოფისში ასეთი მასშტაბური ღონისძიება ჯერ არ გამართულა. შარშანაც, შარშანწინაც ქართველ ჟურნალისტთა ტრადიციული დღესასწაული (დაარსდა 15 წლის წინათძ უფრო მოკრძალებულად აღინიშნებოდა. „მოკრძალებას“ მრავალი სუბიექტური და ობიექტური მიზეზი ჰქონდა.

ამ მიზეზთა შესახებ ქართული საზოგადოებრიობა კარგადაა ინფორმირებული და ახლა ამაზე სიტყვას აღარ გავაგრძელებთ.

წლეულს მოხერხდა ხელისუფლებასთან საერთო ენის გამონახვა და... თბილისის მერიის მხარდაჭერით ჟურნალისტთა პროფესიულ დღესასწაულს გაზაფხულის ხასხასა ფერი დაედო.

ბავშვთა ქალაქ „მზიურში“, ჟურნალისტთა კავშირის ოფისის გვერდით მდებარე სკვერში დგას აფხაზეთის ომში დაღუპული ვაჟკაცის – ცნობილი მსახიობის და ჟურნალისტის ალექსანდრე (საშაძ იოსელიანის ძეგლი, როგორც სიმბოლო საქართველოს გადარჩენისთვის, ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენისთვის ბრძოლებში ჟურნალისტთა თავდადებისა. ჟურნალისტიკა ხომ ბოლო ხანს მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე საშიშ პროფესიად იქცა! ეს განსაკუთრებით საგრძნობია საქართველოში, სადაც ოც წელიწადზე მეტია, ჩვენი ერთმორწმუნე რუსეთის დიდი ხელშეწყობით დაუმთავრებელი ომი მიმდინარეობს... აფხაზებთან, ოსებთან დაპირისპირებაში, უშუალოდ რუსებთან ომში მრავალი ჟურნალისტი დაიღუპა, დაიჭრა და დაინვალიდდა. სამწუხაროდ, რუსეთი პირწავარდნილი აგრესორი და ოკუპანტი აღმოჩნდა. არავინ იცის რა იქნება ხვალ!..

საქართველოში დღეს 3000-ზე მეტი ბეჭდვითი და ელექტრონული მედიის ჟურნალისტი მოღვაწეობს. მათ მართალ, პრინციპულ სიტყვაზე, ქართული სინამდვილის სრულფასოვან ასახვაზე (საინფორმაციო უზრუნველყოფაზეძ ბევრად არის დამოკიდებული ქვეყნის გამთლიანების და გადარჩენის ბედ-იღბალი.

მიუხედავად საზეიმო განწყობისა, ალექსანდრე იოსელიანის ძეგლის გვირგვინებით შემკობამ, იქ გამართულ სახელდახელო მიტინგზე თბილისის ვიცე-მერის მამუკა ახვლედიანის, ჟურნალისტთა კავშირის თავკაცების ჰამლეტ გეგიას და გიორგი ჟორჟოლიანის სიტყვებმა გულწრფელად „დაამძიმეს“ და უფრო საქმიანი გახადეს ეს დღე. ვიცე-მერი დაბეჯითებით შეგვპირდა რომ ეს სკვერი მალე კეთილმოეწყობა და, საერთოდ, ჟურნალისტთა კავშირთან შემოქმედებითი ურთიერთობა გაღრმავდება! თუ ეს დანაპირები აღსრულდება, ამას რა აჯობებს.

...სხდომათა დარბაზი ვერ იტევდა სხვადასხვა თაობის ჟურნალისტებსა და მათ სტუმრებს. ხალხმრავლობის მიზეზი ის გახლდათ, რომ ზედიზედ ხუთი წელიწადია არ გაცემულა პროფესიონალ ჟურნალისტთა წარმოსაჩენად განკუთვნილი დიდი **ნიკო ნიკოლაძის სახელობის პრემია.** ამიტომაც კავშირი და კომპეტენტური ჟიური, პროფესორ ნოდარ ტაბიძის ხელმძღვანელობით, „იძულებული“ შეიქნა ოცი ცნობილი ჟურნალისტისთვის მიენიჭებინა ეს მართლაც საპატიო და გულუხვი ჯილდო (ადრე, ყოველწლიურად 4-5 კაცს ანიჭებდნენძ.

დაჯილდოებულთა უმრავლესობას ჩვენი გაზეთის მკითხველი კარგად იცნობს. აი,ისინი: **მარკ რივკინი (ცნობილი ტელედიქტორი), ბეჟან (ჟანი) სიხარულიძე (ჟურნალ „ნიანგის“ რედაქტორი), გივი ბაქრაძე (ცნობილი სამხედრო ჟურნალისტი), ვახტანგ (გოჩა) ხუნდაძე (საპატრიარქოს ტელევიზია „ერთსულოვნების“ დილის პროგრამა „განთიადის“ ხელმძღვანელი), არმაზ სანებლიძე (ცნობილი პუბლიცისტი და რედაქტორი), ლეილა კვირიკაშვილი (რადიო „საქართველოს ხმის“ წამყვანი ჟურნალისტი), მაია ასათიანი (ტელეკომპანია „რუსთავი-2“-ის საავტორო გადაცემა „პროფილის“ წამყვანი), ლამარა კიკილაშვილი (საქართველოს რადიოს დამსახურებული ჟურნალისტი), სპარტაკ ქობულია (გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ პასუხისმგებელი რედაქტორი), გიორგი ლაფერაშვილი (ტელეკომპანია „რუსთავი-2“-ის ჟურნალისტი), გოდერძი შარაშია (ტელეკომპანია „იმედის“ ჟურნალისტი), თენგიზ პაჭკორია, ნანა ჭანტურია (აფხაზეთის რადიოს საავტორო გადაცემათა რედაქტორები), რობინზონ ოდიკაძე (გაზეთ „ბათუმის“ ყოფილი რედაქტორი, „ბათუმის ქრონიკების“ განყოფილების გამგე), მაია ფურცელაძე (გაზეთ „ვერსიის“ მთავარი რედაქტორი), როსტომ ჩხეიძე (ცნობილი მწერალი, პუბლიცისტი, რედაქტორი), ხათუნა ბერძენიშვილი (საზოგადოებრივი მაუწყებლის ჟურნალისტი), ლინა ბარათაშვილი (ცნობილი პოეტი და პუბლიცისტი).**

ჩვენდა საბედნიეროდ ქართულ ჟურნალისტიკაში ათობით და ასობით პროფესიონალი, კეთილსინდისიერი, უშიშარი და პრინციპული სიტყვის ოსტატი მოღვაწეობს. ბევრ ტელეკომპანიაში და ბეჭდვით მედიაში, საინფორმაციო სააგენტოებში და საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურებში მრავალი პერსპექტიული, იმედისმომცემი სახელიც გამოჩნდა.

მათი აღიარების დროც მალე დადგება, მთავარია საქართველოს გაერთიანებისა და აღორძინებისკენ ერთსულოვნად ვისწრაფვოდეთ.

სოსო ქობულაძე

◉ წერილი რედაქციას

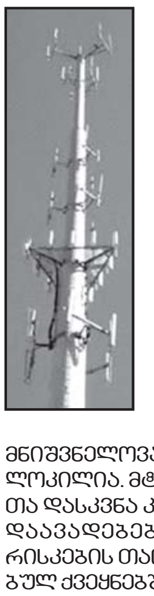

სოფლის მოსახლეობის წინააღმდეგ

ჭიათურის რაიონის სოფ. პერევისის აღელვებული მოსახლეობა ქუჩაში გამოდის, გამოაქვს ქვის ლოდები და ცენტრალურ გზას კეტავს. მათი პროტესტის ფორმა, როგორც ჩანს, შედეგზეა ორიენტირებული. ყველა შესაძლებლობა თუ იმედი თითქოს ამოიწურა. ეს ადამიანები სრულიად დაუცველნი არიან. მათი ჯანმრთელობა, ფსიქიკა თუ სოციალური მდგომარეობა გაუსაძლისად იქცა.

სოფლის მოსახლეობის ინტერესების საპირისპირო მხარეს აღმოჩნდა არა მარტო ერთი კერძო სტრუქტურა, არამედ პოლიცია, სასამართლო და მუნიციპალური გამგეობა.

როგორც პერევისელები ამბობენ, ერთადერთი გზა დარჩათ: მიმართონ გაზეთის რედაქციას. ვინ იცის, იქნებ მათი პრობლემების ოდნავ მაინც შემსუბუქება შეძლოს მედიამ, კერძოდ გაზეთმა „საქართველოს რესპუბლიკამ “. სოფელში პროფესიონალი იურისტიც აღმოჩნდა, რომელმაც პრობლემა იურისპრუდენციის და კანონმდებლობის გათვალისწინებით შეძლებისდაგვარად ჩამოაყალიბა.

როგორც ჭიათურის შუაგულში, ისე სოფლებში დაიწყეს მობილური-გამაძლიერებელი სარელეო სადგურების მშენებლობა, ანტენების დამონტაჟება. ჭიათურის მუნიციპალიტეტის გამგეობის შენობის სახურავი გაავსეს ანტენებით, შემდეგ ისე გათამამდნენ, საავადმყოფოს სახურავზეც კი დაამონტაჟეს, მაშინ, როცა ჭიათურა პირველია საქართველოში ონკოლოგიურ დაავადებათა რიცხვით, მანგანუმის მადნის ნარჩენებით დაბინძურების გამო. ამ დიდ ჭირს აღარ ეჭირვება დამატება, ერთეულებმა არ უნდა გვაქციონ საექსპერიმენტო ცხოველებად. ნერვული სისტემის, გულ-სისხლძარღვთა და ონკოლოგიური დაავადების მასობრივი მომრავლება განსაკუთრებით ბოლო ათწლეულში შეიმჩნევა საქართველოს ყველა რეგიონში, სადაც მობილური-გამაძლიერებელი საბაზისო სადგურებია დამონტაჟებული. ამ ფაქტის დასადასტურებლად შეგიძლიათ იხილოთ ინტერნეტსაიტზე – Google.-ge – ჯეოსელის ანტენა – SOS – რადიაცია, ნაწილი მეორე. ამ თემის პირველი ნაწილი და სხვა მნიშვნელოვანი საკითხები დაბლოკილია. მტკიცდება ექსპერტთა დასკვნა კიბოს და სხვა მძიმე დაავადებების განვითარების რისკების თაობაზე. განვითარებულ ქვეყნებში უკვე დაიწყეს მობილური-საოპერატორო ბაზისური სადგურების აგების აკრძალვა, ამ საგურების აგება სკოლებსა და სკოლამდელი დაწესებულებების სიახლოვეს.

ს.ს.ი.პ. ლ. საყვარელიძის დაავადებათა კონტროლისა და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის გენერალურმა დირექტორმა პაატა იმნაძემ შეგნებულად დაგვიმალა საჯარო ინფორმაცია მობილური-გამაძლიერებელი სარელეო სადგურების ექსპლუატაციისას ზღვრულად დასაშვებ დონეებზე ელექტრომაგნიტური გამოსხივების გადაჭარბებული დოზით ადამიანთა და ცოცხალ არსებათა სიცოცხლის მოსალოდნელ მოსპობაზე. საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაცია ავსებულია საჩივრებით, მაგრამ შედეგი დღემდე არ არის. არ რეაგირებს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროც.

2005 წელს სოფელ პერევისიდან ერთხელ გამოძევებული შპს „ჯეოსელის“ (ნახევრად აშენებული საკომუნიკაციო ანძის დაშლისა და ბარგი-ბარხანით „გასტუმრების“ შემდეგ) უკან მობრუნებას სოფლის ყოფილმა თავმჯდომარემ შეუწყო ხელი. გააჩაღეს უკანონო მშენებლობა, სოფ. პერევისის სასმელი წყლის ცენტრალური ავზიდან 6 მეტრის მოშორებით, მოსახლეობასა და საშუალო სკოლასთან ახლოს, სიმართლე მაინც განემარტათ უსაფრთხოების ნორმებისა და წესების გათვალისწინებით. სამარის გათხრა მთელი სოფლისთვის? ეს დაუშვებელია!

2009 წ. 13 ივლისს, შპს „ჯეოსელი“ საჯაროდ აცხადებს უარს გამაძლიერებელი სადგურის მშენებლობაზე, 15 დეკემბერს კი მოდიან, ათვალიერებენ ფარულად, ეკლესიის მიმდებარე ტერიტორიაზე სასურველ ადგილს, 20 დეკემბერს კი ისევ იწყებენ უკანონოდ მშენებლობას, სასმელი წყლის ცენტრალურ აუზთან, მოსახლეობისაგან ფარულად. ქუდზე კაცი გამოვიდა, შეჩერდა უკანონო მშენებლობა. 23 დეკემბერს პერევისის მოსახლეობას ხვდება „ჩამობრძანებული“ შპს „ჯეოსელის“ ხელმძღვანელობა, მაგრამ აწყდება დიდ წინააღმდეგობას. ამიტომ იმ დღესვე უკავშირდებიან ჭიათურის პოლიციას უკანონო მშენებლობის შტურმით გაგრძელებისთვის. ამ უკანონობაში ითრევენ პოლიციასაც. სრულ მობილიზაციას აცხადებენ, ძალის გამოყენებით აიძულებენ ყველას, რომ დაიშალონ... ისმოდა მუქარა ყველას დაკავებაზე, ჯარიმის სახით 2 ათასი ლარის დაკისრებაზე, სპეცდანიშნულების ჯარის გამოყვანაზე. გასწიეს ცრუ აგიტაცია მობილურ-გამაძლიერებელი სარელეო სადგურის ექსპლოატაციისას ჯანმრთელობის უსაფრთხოებაზე. ამით დაარღვის სისხლის სამართლის კოდექსის 167-ე მუხლი, ჩადენილია დანაშაული ამავე კოდექსის 247-ე მუხლის I ნაწ.; 332-ე, 334-ე მუხლების მოთხოვნათა გათვალისწინებით.

2009 წ. 20 დეკემბერს სადგურის მშენებლობა განახორციელეს უკანონოდ, რადგან არ ჰქონდათ გარემოზე ზემოქმედების სანიტარიულ-დაცვითი და განაშენიანების შეზღუდვის პროექტი, შეთანხმებული შესაბამის უწყებებთან და, რაც მთავარია, არ არის მოსახლეობის თანხმობა. ახლად დანიშნული ჭიათურის მუნიციპალიტეტის გამგებელი პროკოფი ჩიკვილაძე და პოლიციის უფროსი მალხაზ ხურციძე „ჯეოსელის“ დამცველად მოგვევლინენ. მათ „მერიდიანი 2003“-ის მთავარ სპეციალისტ კოკოშვილთან ერთად, 30 დეკემბერს ჩამოიტანეს სარელეო სადგურის დაუსრულებელი პროექტი, გაყალბებული ესკიზის თანხლებით, რომელიც 24 დეკემბერს არ აღმოაჩნდათ. მათ ისე გაალიზიანეს შეკრებილი მოსახლეობა, სასწრაფოდ შეგროვდა ხელმოწერები სადგურის უკანონო მშენებლობის სამუდამოდ აღკვეთასთან დაკავშირებით, ჭიათურის გამგეობის, საკრებულოსა და მაჟორიტარი დეპუტატის მისამართით. თბილისის საქალაქო სასამართლოს მოსამართლემ ბესიკ სისვაძემ უარი განაცხადა სარჩელის უზრუნველყოფაზე, უკანონო მშენებლობის შეჩერებასთან დაკავშირებით წარდგენილ განცხადებაზე, მიუხედავად იმისა, რომ წინ ედო აგრარულ საკითხთა ბუნებრივი რესურსებისა და გარემოს დაცვის კომისიის №1 დასკვნა, რის მიხედვითაც დაფიქსირებულია, წყალშემკრები სასმელი წყლის ცენტრალური აუზის მოყოლა შპს „ჯეოსელის“ მიერ შეძენილ ფართობში, რომელიც დაშორებული უნდა ყოფილიყო აუზიდან 18 მ-ით.

დასტურდებოდა „ჯეოსელის“ უკანონო მშენებლობა და მაშინც „ჯეოსელმა“ კვლავ გააჩაღა სამუშაოები წყალშემკრებ რეზერვუართან, რამაც მოსახლეობის ახალი დიდი მღელვარება გამოიწვია. პოლიცია კვლავ მოგვევლინა „ჯეოსელის“ უფლებების დამცველის როლში. რა უფლებით ერევა ამ საქმეში პოლიცია და წყვეტს „ჯეოსელის“ სასარგებლოდ საქმეს, როცა მათ ხელთ სასამართლოს გადაწყვეტილება ან განჩინება არ არსებობს. სატელევიზიო რეკლამა ხშირად მოგვიწოდებს, იყავით ჯეოსელთან ერთადო, ჯეოსელთან ერთად მართლაც დადგა ჭიათურის პოლიცია, გამგეობა, სასამართლო, ოღონდ სოფლის მოსახლეობის საწინააღმდეგოდ!

გიორგი ბარელაძე,
სოფ. პერევისის მოსახლეობის სახელით.

ნანახი და გაგონილი

მალე გამოვა ცნობილი მწერლისა და მეცნიერის გიგი ხორნაულის მოგონებათა ძალზე საინტერესო წიგნი „ჩემი საწუთრო-სამზეო“. ვბეჭდავთ რამდენიმე თავს, სადაც წარმოჩენილია ავტორის თვალით ნანახი გასული საუკუნის 40-50-იანი წლების ფშავ-ხევსურეთი, ციმბირში გადასახლებას თავარიდებულ, ტყეში გასულ ქისტებთან ჩვენი მთიელების ურთიერთობა.

ჩემი საწუთრო-სამზეო

ხევსურები

ქისტების დაცემა უკანაფშავზე

საბჭოს მხრიდან შაშხანის ქუხილი მოისმა – ერთი, მეორე, მესამე. ბალღები მაშინვე იქ მივცვივდით. ადუა და ხთისო თოფებს სცდიდნენ ნიშანში. ეტყობოდა „ყაჩაღების დასაჭერად“ საისკელაც ემზადებოდნენ. საბჭოს აივნიდან, სკამზე ჩამოჯდომითა და თოფის მოაჯირზე დაყრდნობით ესროდნენ არაგვს გაღმა ბროლის სანიშნე ქვას. ის ქვა ქუდის ხელად მოჩანდა და მისთვის მორტყმა-ვერმორტყმით მოწმდებოდა ჩვეულებრივ შაშხანაცა და მსროლელიც.

ოროთახიანი იყო საბჭოს შენობა. ერთში საბჭო იყო, მეორეში – მილიცია. რიგრიგობით გამოჰქონდათ ფშავ-ხევსურებისათვის ჩამორთმეული შაშხანები. ესროდნენ, მაგრამ ნიშანში არც ერთი არა ხვდებოდა. აბა, კარგ თოფს ვინ ჩამოართმევინებდა. ზოგს ცხრა-ათი თოფიც კი ჰქონდა სხვადასხვანაირი. მამაჩემს, მაგალითად, თორმეტი თოფი ჰქონდა: სამი „ბერდენკა“, სამი შაშხანა გრძელ-მოკლეები, ოთხი ცენტრალა სხვადასხვა კალიბრები, ერთი გერმანული კარაბინი და ერთიც „გეკო“. ბიძაჩემ ქორიას სამი თოფი რომ ჰქონდა, ვიცოდი, ამბობდნენ ცხრა-ათი მაინც ექნებაო. ადრე თექვსმეტი მქონდაო, თვითონ იცოდა თქმა. მღვდლის მიწორილობას ჩაიტანდი თბილისის არსენალში და სოფლისთვის იმდენ იარაღს გატანდნენ, რამდენის წამოღებასაც შეძლებდიო. მე შვიდი ცხენ-ჯორი ჩავრეკე და რაც აეკიდებოდა, ის წამომაღებინესო.

მაშინ კი, რა დროზეც მე გიამბობთ, კომუნისტები ყველანაირ იარაღს ართმევდნენ ხალხს – ემანდ ჩვენ არ შემოგვიბრუნონო. თუ ვინმე მეზობლებისაგან დაბეზღებულს მიადგებოდა მილიცია, უკვე ამოცვეთილს, უვარგისს ატანდნენ.

ჰოდა, აი ასეთი საბრძოლო იარაღიდან ცდილობდნენ „მართალი“ თოფის ამორჩევას ხთისო და ადუა. გვარად არაბულები იყვნენ, ბიძაშვილები სოფელ აყნელიდან. ეს სოფელი გუდანის გადაღმაა, გორშეღმაში, ბაცალიგოს თემში. ადუა, ასე ვთქვათ, ბარისახოს მილიციის უფროსი იყო, ხთისო მისი ხელქვეითი. რამდენადაც ადუა სიმკაცრით გამოირჩეოდა და არ უყვარდა ხალხს, იმდენად ხთისო, როგორც უბოროტო, კეთილი ვაჟკაცი, ფშაველ-ხევსურთ თვალში რომ ჩავარდნოდა, ხელს არ ამოისვამდნენ. გარეგნულადაც ძალზე მოხდენილი, ლამაზი შესახედაობისას, თითქოს უფრო სრულყოფილს ხდიდა ზღაპრული სილამაზის ახლად შერთული ცოლი – უკანხადუელი ქალი დამწვარათ ბაბალე. ის რომ ცხენს ამოაქევქევებდა ბარისახოზე, ქალი თუ კაცი მის საცქერლად გამოეფინებოდა. განსაკუთრებით უხდებოდა საქოჩრეზე რაღაცნაირად შეკეცილი და მძივიან ქათიბზე ჩამოფენილი ყვითელი თმა. სხვებივით შემოკვრეცილი არ ჰქონდა დუქარდით.

ამოირჩიეს თოფები, შესხდნენ მოშორებით, ღობეზე გამობმული, შეკაზმულ ცხენებზე და წავიდნენ. მესამე, დუშელი ახალგაზრდა გაჰყვა ცხენითვე, ბერიას სახელობის სასტუმროს გამგე ქალის უმცროსი ძმა ალე გვრიტიშვილი. კარგი ბიჭი იყო ისაც, ხევსურებთან მეგობრობდა, განსაკუთრებით ხთისოსთან. ის უიარაღო იყო, ხთისოს ნაგანი ეკიდა, ცხენიც ეტყობა ხთისომ უშოვნა.

მაშინ არავის ეტყოდნენ სად მიდიოდნენ და რად მიდიოდნენ, მალე კი ყველაფერი გაიგო ქვეყანამ და გაიგო სამწუხარო ამბად.

ეს ამბავი 1947 წელს მოხდა, მაისის ბოლოს. უკანა ფშავში მწყემსებს თვალი მოეკრათ შეიარაღებული ჯგუფისათვის (თუ ქისტები განგებ დაენახნენ) და კაცი გამოექციათ შესატყობინებლად – ქისტები დაგვეცნენო! წინა წელს ელიაგზას, უკანაფშავის სულ ბოლო სოფელს დაეცნენ, წაიღეს თუკი-რამ ცხენებს აეკიდებოდა, გარეკეს საქონელი და მძევლებიც გაიყოლეს ალაზნის სათავემდე. ფუტკარიც კიდევ გატეხეს თურმე და ხილარით სავსე ვედროები მძევლებს აზიდვინეს. ამიტომ იყვნენ შეშინებულნი უკანაფშაველნი და არცთუ უსაფუძვლოდ.

ავიდნენ ხთისო და ადუა უკანაფშავში, ნახეს არსად არაფერია და გაბრაზებულებმა იკითხეს, უფრო სწორედ ადუამ:

– სად არიან ქისტები? რა მოგელანდათ, რა მოგეჩვენათო? ტყუილად რატომ გვაწვალებთო? – მოაბრუნეს ცხენები და წამოვიდნენ; შუაფხოში ქეიფი რაღაცა ყოფილა, იქ შეუპატიჟებიათ. და რა საოცარი დამთხვევები ხდება ხოლმე ცხოვრებაში ხანდახან: გასწიეს გარმონს შუაფხოში – ადუა გადმოხტა საცეკვაოდ, გასწიეს გარმონს უკანაფშავის ფერმაში – ქისტი გადმოხტა საცეკვაოდ.

ვაკის სოფელი ჭალის თავზე შევაკებული სახნავ-სათესების უკან არის მიმჯდარი მთის ფერდობის ძირში. კოლმეურნეობის ძროხის ფერმა კი არაგვს გაღმაა ტყიანი ფერდობის ძირში. იქ ის საღამოც ჩვეულებრივი საქმიანობით დაღამდა: მწყემსმა მორეკა საქონელი, მწველავმა ქალებმა თავთავისი ძროხები დაწველეს, რძე პინებზე დაწურეს და ვახშმის სამზადისს შეუდგნენ. ან კი რა ვახშამი ჰქონდათ – ცარიელა პურ-ყველი, რძის ადუღება, ან ყველ-ერბოსთვის ხელის დაკარება მუქარით ჰქონდათ აკრძალული.

ქისტები, ჩანს, ქოხის მაღლა ტყიდან უთვალთვალებდნენ ვაკის სოფელს, აკვირდებოდნენ ვინ მიდიოდა, ვინ მოდიოდა, დაინახეს მილიციელების მოსვლა-წასვლაც, ეხლა ქოხის მწველავებიც ქოხში შესულნი რომ დაიგულეს, თავისი გეგმის განხორციელება დაიწყეს, თუმცა დაუგეგმავი დეტალებიც ჩართეს: ცეკვით შესვლა არ ჰქონდათ დაგეგმილი.

მწველავები პურის ჭამას რომ მორჩნენ, მართა ცოკილაურმა გარმონი გადმოიღო და რატომღაც ქისტური დაუკრა. პანკისში თავის ბიძაშვილებთან ყოფნის დროს მეზობელი ქისტებისაგან ჰქონდა ნასწავლი და ხშირად უკრავდა. უკრავდა მთელი ეშხით, სიამოვნებით, კარგი შრომისა და ვახშმის შემდეგ მუსიკის გუნებაზე დამდგარი შეღერებული ქალი. გარმონზე დაკრული ქისტური ჰანგი კი ისეთი ცეცხლის გამჩენია გულსა და მუხლში, ცეკვა ვინც არ იცის, იმასაც კი ააცუნდრუკებს.

– ალლა, ილ-ალლა! – ამ შეძახილით შეიჭრა ქოხის უკარებო კარში იარაღში ჩამჯდარი ქისტის ბალღი, მეგარმონის ტოლი ახალგაზრდა და ცალ მუხლზე დაცემულმა ორივე ხელი უკან გადააქნია. ქალებმა შეჰკივლეს. მართამ არეულად შეაჭყმუტუნა გარმონი და გაშტერდა.

– დაუკარი, დაუკარი, ჩემო დაო! – ღიმილით შესძახა ჩოქში დამრჩალმა მოცეკვავემ. ასე დაელოდა დაკვრის გაგრძელებას. მართა თითქოს გამოფხიზლდაო, დაკვრა გააგრძელა. ქისტმაც გააგრძელა. ფიცხად, ლამაზად ცეკვავდა, გადახლართული ფეხებით წრეზე უვლიდა, შიგ და შიგ მუხლზე ეცემოდა და უკან გადაზნექილი, ხელების აქნევას სხვადასხვა შეძახილს აყოლებდა: ალლა! ილ-ალლა! ერ ასტვაც! სიბნელიდან ახლა მეორე ქისტი შემოიჭრა შესათამაშებლად, ორმა უფრო მეტი ცეცხლი დაანთო. მერე სხვებიც შემოლაგდნენ ქოხში ტაშის დაკვრითა და მოცეკვავეთა გამამხნევებელი შეძახილებით.

დაამთავრეს ცეკვა, მართამაც გააჩერა გარმონი. წამით სიჩუმე ჩამოვარდა. მიხვდნენ ქალები რომ ეს ქისტების თავდასხმა იყო და რაღაცა საშინელების მოლოდინში უძრავად ისხდნენ.

– ნუ გეშინიათ, ქალებო, თქვენ არაფერს გერჩით! – ლაპარაკი დაიწყო შედარებით ჭარმაგმა ქისტმა, – ერთზე მოგიხდით მარტო ბოდიშს – ამაღამ ასე უნდა გაგათენებინონთ, არც თქვენ დაგაძინებთ და არც ჩვენ დავიძინებთ. ვისაუბროთ გათენებამდე, გათენდება და წავალთ, ღამე სიარულისა გვეშინიან... კარგი პურიც უნდა ვჭამოთ, მშივრები ვართ, თქვენც, აბა, ცარიელი პური რას გეყოფოდათ თქვე საცოდავო სტალინის მონებო... თითი თაფლში გაქვთ და გალოკვის უფლებას კი არ გაძლევენ...

შუაცეცხლის ირგვლივ ჩამოსხდნენ, ქისტურად რაღაცა ილაპარაკეს, მერე ორი ახალგაზრდა მოსალთავდა, კედლის სიპზე მბოლავი ხელისლამფა გაიტანეს, ქოხთან ახლოსვე მწოლ დეკეულს სწვდნენ მგლებივით, უცებ გამოსჭრეს ყელი, გაატყავეს, სახაჭოე ქვაბში ჩაკაფეს და ზედადგარზე შემოდგეს. ქოხის წინა მხარეს, ლასტურ კედელს ჩამოაფარეს, სოფლიდან საეჭვოდ რომ არ მიეჩნიათ უდროუდროს აბდღვიალებული ცეცხლის შუქი.

ქცევით, ხასიათით ქისტები მართლაც ჰგვანან მგლებს. მგელი კი მთიელებისათვის ვაჟკაცობის სიმბოლოა, მგელი და არწივი – „კაი ყმა, მგელი, არწივი – არცერთ არ გაიწურთნებაო“. მართლაც არავის უნახია არასდროს მოთვინიერებული მგელი, ძაღლივით მოშინაურებული.

ასევე არიან ქისტები (ჩეჩენ-ინგუშები). რუსეთის საზარელმა იმპერიამ რამდენი ხალხი დაიმონა, შთანთქა, ჩეჩნებს, ამ ერთ მუჭა ხალხს ვერაფერი მოუხერხა; ჩეჩნებსა და ქართველებს და საერთოდ კავკასიურ ტომებს (აზერბაიჯანელები, სომხები და ოსები არ არიან კავკასიური). ქისტები თავის თავს მგლის შვილებს ეძახიან. მათი ჰიმნი ასე იწყება: „იმ ღამეს ვიშვით, როცა ლეკვებს ყრიდა ძუ მგელი“. ქართველთა ტოტემიც ხომ მგელი იყო, ჩვენც მგლებად გვიცნობდნენ მეზობლები. ეს კი იმაზე მეტყველებს, რომ კავკასიურ ხალხთაგან ჩეჩნები ჩვენი ყველაზე მეტად მონათესავე ხალხია. ჩეჩნები და რომაელები, ეტრუსკების ჩამომავალნი ვინც თავის თავს მგლის შვილობილებად თვლიდნენ.

„მგლის“ პარალელურად „ქისტიც“ საქებარ სიტყვად იხმარება მთაში, სხვათა და სხვათა სალანძღავად სახმარი სახელების საპირისპიროდ.

ხორცი რომ მოიხარშა და ამოიღეს, მწველავებს პირველ რიგში შესთავაზეს – ჭამეთ სტალინის ხორციო. კოლმეურნეობის საქონელი მთავრობისად ითვლებოდა, მთავრობა კი ის სტალინი იყო, ვინც მათი თანამოძმენი, სანათესაო ერთ ღამეში გადაასახლა შუა აზიაში. შემთხვევით გადარჩენილნი და ტყეს თავშეფარებულნი კი ამბობდნენ, ძალად გაგვაყაჩაღეს და აბა რა ვქნათო? არსებობა ხომ გვინდაო? ვიცით, ადრე თუ გვიან დაგვხოცავენ, მაგრამ სანამ ცოცხლები ვართ, მტერს არ გავახარებთო.

– ეხლა სტალინის კარაქსაც გავუსინჯოთ გემოო! – ერთი ვედრო კარაქი გაადნეს და კარაქმდნარში ჩაუშვეს გუდებით მოტანილი ხალი. ხავიწი არა, ხავიწი თხელია, იმათ ხალ-ერბო გააკეთეს, მონადირისა და მოლაშქრისათვის პირველი საგზალი. დიდხანს სძლებს და ძალზე ნოყიერია – ერთ მუჭას შესჭამ და მთელი დღე არ მოგშივდება. ქისტებმა შიგ მოხარშული დუმის ჩაწყობაც იციან. ამიტომ არიან ქისტები ტანწერწეტანი და უმუცლონი – წვნიანებით მუცლის გაბერვა ეჯავრებათ – ღორებისა და რუსების საჭმელიაო.

თენება როგორც კი დაიწყო, ქისტები შეემზადნენ და მწველავებსაც გამოუცხადეს – გამოდით, სოფელში უნდა წამოხვიდეთო. იქ ისინი ერთ განაპირა სახლში შეყარეს, დაუარეს მთელ სოფელს და, ვინც კი იყო, დიდიან-პატარიანად იქ მირეკეს, გარედან კარი გადაუკეტეს და დარაჯად ის “მოცეკვავე“ ბიჭი დაუყენეს. გაღმა-გამოღმა გორებზე მცველები დააყენეს და დანარჩენებმა სახლებიდან ნაძარცვის გამოტანა დაიწყეს. ცხვარი და ძროხა ბევრი ჰყავდათ მუდამ უკანაფშაველებს და კარგადაც ცხოვრობდნენ. თითო ოჯახში ხუთ-ხუთ-ექვს-ექვსი ვერცხლის ქამარ-ხანჯალი ჰქონიათ, ახლა ქალების შიბები და გულქანდები. ტანსაცმელი შინ ნაქსოვი თუ ნაყიდი. მამაკაცი არა ყოფილა, თანამედროვე ტყავის „კურტკა“ და „აზიაცკები“ არა ჰქონოდა. ბუხრული ქუდები, ვერცხლის მასრებიანი ჩოხები და სხვა უამრავი. რაც სოფელში ცხენები მოიხელთეს – თორმეტი ცხენის კარგი ბარგი გამოუვიდათ. რამდენიმე წლის შემდეგ მწყემსებს ენახათ გადაღმა მთის დეკიანებში ჩამპალი მთელი ის ტანსაცმელი.

ლადო წელაური (ჩემი კლასელი, და-ძმებში უფროსი) რამდენიმე დღით დაეთხოვა სკოლიდან – დედას ცხვრის პარსვაში უნდა მივეხმაროო. მამა ომში ჰყავდა დაღუპული. ბარისახოში რომ დაბრუნდა, გვიამბო: აქედან წასულმა როდის-როდის ავაღწიე (30 კმ-მდეა ბარისახოდან უკანაფშავამდე) სოფლამდე, პური ვჭამე და გავედი ცხვართან, ბიძა შევცვალე. იმას მეორე დღისთვის ცხვარი პარსისთვის უნდა მოემზადებინა. ეს კერძო, ჩვენი ცხვარი გვყავდა ცალკე გარჩეული, ჩვენი და ბიძაჩემის, კოლექტივის ცხვართან კერძოს პარსვა არ შეიძლებოდა. ძროხის ქოხიდან ახადის მხარეზეა ის ველი, სადაც ცხვარი გვედგა.

მარტოკა რაკი ვიყავი, ღამე ვიფხიზლე, გვიან ჩამძინებიყო დაღლილს. მზე უკვე სოფლამდე იყო ჩამოსული, როცა გამეღვიძა. სოფლის საქონელი რატომღაც ისევ ბაკებში იდგა, როცა უთენია გაუდით ხოლმე მოსადილაურებლად – მოწველვის წინ მოსაბალახებლად. სოფლის გვერდზე საპარსავად მორეკილ კოლმეურნეობის ფარასთანაც არავინ ჩანდა. სოფელში ვიღაცა თოფიანი კაცები შად-გადიოდნენ. ელია-გზიდან ორი კაცი გამოჩნდა, თოფები ეკიდათ იმათაც. თურმე გუმბრო ბობღიაშვილი და გიორგი მამიაური (შავ-გიორგა) მოდიოდნენ ცხვრის საპარსავად. გავარდა თოფი და გუმბრო დაგორდა. ქისტების ერთი მზირი იმ გზის თავზე ყოფილიყო ჩასაფრებული და რაკი გუმბრო, ომიდან ახლად დაბრუნებული კაცი შაშხიანი იყო, გაფრთხილების გარეშე ისროლა. შავ-გიორგაც დაგორდა ცოტა მანძილზე, მერე წამოხტა და სირბილით გადაეფარა გორზე. გუბრო ჭიდალის ნასახლარებთან ჩამოგორდა და დარჩა. საფარიდან გამოვარდნილი ქისტი შავ-გიორგას გაეკიდა. კიდევ მოისმა თოფის ხმა. ვიფიქრე ისიც ალბათ მოკლაო. გიორგიმ გადაასწრო, იქ კი ყვითელ მურღვაშვილს, ჩვენი კლასელის ლევან მურღვაშვილის პაპას სარყეები მოჰქონდა სათიბების დასასარყად. თოფის ხმაზე ჩამალულა ღვიის უკან. ქისტს შავ-გიორგა ჰგონებია და მისთვისაც უკრია თოფი.

გიგი ხორნაული.

(გაგრძელება იქნება)

ვლადიმერ ვახანიას საგანგებო განცხადება

საქართველოს იუსტიციის მინისტრს, ბატონ ზურაბ ადეიშვილს

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატას

საქართველოს სასჯელაღსრულების, პრობაციისა და იურიდიული დახმარების მინისტრს, ქალბატონ ხათუნა კალმახელიძეს

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიას

ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს დიდ პალატას საქმეზე № 40227/09 საფრანგეთი, სტრასბურგი

განცხადება

სამართალდამცველთა მხრიდან დანაშაულის ჩადენის შესახებ სისხლის სამართლის №044090189 საქმეზე

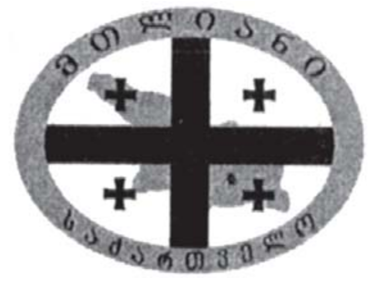

ბატონო მინისტრო,

დაწყებული 2008 წლის 12 ოქტომბრიდან დღემდე ჩემს მიმართ სამართალდამცავი ორგანოების (შ.ს.ს. თბილისის, ზუგდიდის, სამეგრელო-ზემო სვანეთის პროკურატურის და სასამართლოს თანამშრომლების პირებისძ მხრიდან არის ჩადენილი დანაშაული, გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობით, რაც დასტურდება არა ერთი ფაქტებით აღნიშნულით, არამედ დასაბუთებული მტკიცებულებებით.

მიუხედავად ჩემი მრავალგზის სამართლებრივად საფუძვლიანი მიმართვისა, თუმცა ქვემდგომ პროკურატურის ორგანოებს სასამართლოსთან ერთად, არავითარი რეაგირება არ განუხორციელებიათ, რაც ეჭვქვეშ აყენებს იუსტიციის სისტემის კანონიერ შესაძლებლობას, თვით კანონის პატივისცემას და ადამიანის უფლებათა დაცვას საქართველოში. ამიტომ, ჩემი კანონიერი მოთხოვნების სრული იგნორირება მეტყველებს ქვეყანაში პოლიტდევნილების არსებობაზე და ამჟამად ერთი წელია, რაც ვიმყოფები უკანონო პატიმრობაში.

კონსტიტუციით აღჭურვილ თანამდებობის პირს მოგმართავთ საჯარო თხოვნით, მიიღოთ სათანადო ზომები დანაშაულებრივი უკანონობის აღკვეთისათვის, რომელსაც წარმოგიდგენთ და მდგომარეობს შემდეგში:

1. 2008 წლის 12 ოქტომბერს თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში, კომპიუტერულ ბაზაში შეტანილი ყალბი მონაცემების საფუძველზე, შსს მუშაკებმა უკანონოდ დამაკავეს, ჩამომართვეს ჩემი პირადი დოკუმენტები – საქართველოს და რუსეთის ფედერაციის პასპორტები და ასევე მობილური ტელეფონი.

ამას ადასტურებენ მოწმეები: **ი. ფანცხავა, კ. ბასილია, ლ. აფციაური და ს.სორგუანი.** ეს ფაქტები ასევე დასტურდება: თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის მასალებით საქმეზე №3/1444-09 (სასამართლოს მიერ ფაქტობრივად დადგენილი, ყველაზე ნაკლებ, დანაშაულის ჩადენა გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 152-ე და 341-ე მუხლებით: „აღმასრულებლის თავისუფლად არჩევის უფლების ხელყოფა“ და „სამსახურებრივი სიყალბე“, მაგრამ ძიება არ დაწყებულა); თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მასალებით; აუდიო ჩანაწერის ფონოსკოპიური ექსპერტიზის 2010 წლის 13 თებერვლის №01/ ფონოსკოპიური დასკვნით **(სადაც შ.ს.ს. თანამშრომელი კ. გოლეთიანი აღიარებს პასპორტების ჩამორთმევას და მათი გადაცემის ფაქტს სპეცსამსახურების თანამშრომლებისათვის);** საქართველოს მთავარ პროკურატურაში **(პროკურორი მ. ჯანგველიძე** და თბილისის პროკურატურაში პროკურორი **ჯ. მაჭარაშვილი)** არსებული მასალებით ჩემი და ჩემი ადვოკატების უამრავი წერილით სამართალდამცავი ორგანოების სახელზე. პროკურატურის დანაშაულებრივი გულგრილობა (დაუდევრობაძ მტკიცდება საქართველოს პარლამენტის ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარის გიორგი არსენიშვილის წერილებით.

2. 2009 წლის 9 ნოემბერს, მუქარის მიზნით ჩემს მიმართ იყო ჩადენილი დანაშაული (ავტომანქანის დაზიანება და ქურდობაძ და შესაბამისად დაიწყო გამოძიება საქართველოს სსკ-ის 177-ე და 187-ე მუხლებით. ამ საქმეზე ცნობილი ვარ დაზარალებულად, მაგრამ არანაირი საგამოძიებო მოქმედებები არ ტარდება, არ დაუკმაყოფილებიათ ჩემი და ადვოკატების არც ერთი შუამდგომლობა და დღემდე დამნაშავეები „დაუდგენელია“. გამოძიება ფიქტიურ ხასიათს ატარებს.

3. 2009 წლის. 11 .მარტს პოლიტიკური პარტიის „მთლიანი საქართველოს“ დამფუძნებელი ყრილობის ჩატარებისას, უკანონოდ, აშკარად შეთითხნილი მასალების საფუძველზე დაიწყო წინასწარი გამოძიება ჩემს მიმართ. 15 მარტს განხორციელდა პოლიციელების და სამასამდე ნიღბიანი შეიარაღებული სპეცნაზელების ყაჩაღური თავდასხმა საცხოვრებელ სახლზე ქ. ზუგდიდში, რომელშიც მე ვიმყოფებოდი, რასაც მოჰყვა გაყალბებული საქმის მასალების მიხედვით ჩემი უკანონო დაკავება, უკანონო ჩხრეკა, იარაღის ჩადება, შემდგომ კი უკანონო დაპატიმრება პოლიციის, პროკურატურის და სასამართლოს მხრიდან.

ამის დამადასტურებელი მასალები: მოწმეთა ჩვენებები – **ნატო უბილავა, ნადეჟდა ფიფია, პაქკული აბრალავა, ალექსი ღურწკაია, ლიანა ვახანია, რამაზ ვახანია, ლიანა ესართია, ამირან ქარდავა, კახა ქარდავა, ვლადიმერ შედანია, იური ჭითანავა, ჯუმბერ ჭითანავა, თემურ დანელია** და სხვა; სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის **2009 წლის 26 ივნისის №02/030-09 დასკვნა;** კომისიური სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის 2009 წლის 28 ოქტომბრის №38/კ დასკვნა; გრაფიკული ექსპერტიზის **2009 წლის 24 ივნისის №01/გრ დასკვნა;** კომისიური გრაფიკული ექსპერტიზის **2009 წლის 24 ნოემბრის №02/გრ დასკვნა** ხელმოწერების გაყალბების შესახებ. აუდიო ჩანაწერის ფონოსკოპიური ექსპერტიზის **2009 წლის 02 დეკემბრის №6725/02/15 დასკვნა;** ვიდეო ჩანაწერის ექსპერტიზის **2009 წლის 01 დეკემბრის №0650100923 დასკვნა;** ფულადი თანხის, 300 აშშ დოლარის მითვისება გამოძიების მწარმოებელი პირების მხრიდან, დადგენილი ჩხრეკის ოქმით და მიღება-ჩაბარების.აქტით; პროკურორის (გამომძიებლებისძ დაუსაბუთებელი შუამდგომლობები ჩხრეკების „კანონიერად“ ცნობის შესახებ: გაზეთის პუბლიკაცია და სხვა საქმეში არსებული მასალები.

4. ზუგდიდის რაიონულმა მოსამართლეებმა **ი. აბშილავამ და დ. კეკენაძემ** ჩაიდინეს დანაშაული განზრახ, უკანონო გადაწყვეტილების (დადგენილების, განაჩენისძ მიღებით, ყოველგვარი განხილვის და დასაბუთების გარეშე.

5. შსს ზუგდიდის რაიონული სამმართველოს დეტექტივ – გამომძიებლების **მ. შენგელიას, ლ. კანკიას, პ. დარასელიას, შ.ქელბაქიანის, დ. თორიას** მხრიდან ჩადენილი იქნა დანაშაული მტკიცებულებების მოპოვების საპროცესო წესის წინააღმდეგ, მოცემულ სისხლის სამართლის №044090189 საქმეზე, მასალების ფალსიფიცირებით.

6. ზუგდიდის რაიონული პროკურორის მოადგილემ **დიმიტრი ხვიტიამ** ბოროტად გამოიყენა თავისი უფლებამოსილება და მისი მხრიდან ადგილი ჰქონდა (აქვსძ სამოხელეო დანაშაულის ჩადენას. ამავე პროკურატურის პროკურორმა **ე. ჯაბუამ** ჩაიდინა ასეთივე დანაშაული.

7. ჩემი საქმიდან ჩამოცილების მიზნით უკანონოდ, შეთითხნილი ბრალდებით დააპატიმრეს დაცვის მოწმეები **ჯამბულ ჩიქოვანი, თენგიზ კალანდია და ადვოკატი ჯონი ზარანდია.** მოწმე **მინდია მაქაცარიაზე** განხორციელებული ფსიქოლოგიური ზეწოლის შედეგად იგი იძულებული გახდა მიეტოვებინა ოჯახი, მასზე შესაძლო ცრუ ბრალდების შეთითხნის და დაპატიმრების შიშით. ამ სასტიკ დანაშაულებრივ ქმედებებს ბოლო უნდა მოეღოს.

8. სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურორმა **როლანდ ახალაიამ,** როგორც ზედამხედველმა პროკურორმა გამოიჩინა სამსახურებრივი გულგრილობა, დანაშაულის დაფარვა და გახდა (არისძ თანამონაწილე (ორგანიზატორიძ შ.ს.ს. ზუგდიდის რაიონული სამმართველოს, ზუგდიდის რაიონული პროკურატურის თანამშრომლებისა და მოსამართლეების დანაშაულებრივი ქმედებებისა ჯგუფურად და არაერთგზის, რითაც თავისი სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით ჩაიდინა დანაშაული სასამართლოს ხელისუფლების წინააღმდეგ, გათვალისწინებული საქართველოს სსკ–ის 364-ე და 365-ე მუხლებით: **„სამართალწარმოების განხორციელებისათვის ან წინასწარ გამოძიებისათვის ხელის შეშლა“; მუქარა ან ძალადობა სამართალწარმოების განხორციელებასთან ან წინაწარ გამოძიებასთან დაკავშირებით“. სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურორ როლანდ ახალაიას დანაშაულის აშკარა ნიშნები დგინდება შემდეგით:**

ა). როლანდ ახალაიას სახელზე მრავალჯერ არის მიწოდებული აღნიშნული ფაქტები და უტყუარი მტკიცებულებები დანაშაულის ჩადენის შესახებ ზუგდიდის რაიონის სამართალდამცავი ორგანოების მხრიდან, მაგრამ არავითარი ზომები გამომდინარე პროკურორის პირდაპირი მოვალეობიდან არ მიუღია, ყველა მიმართვები დატოვა რეაგირების გარეშე.

ბ). როლანდ ახალაიას არ მიუღია ზომები (გამოძიება არ დაწყებულაძ დამთავრებული დანაშაულის ფაქტზე (მითვისებაზე საქართველოს სსკ-ის 182-ე მუხლიძ ჩადენილი მისი (საოლქო პროკურატურისძ მუშაკის, გამომძიებელ **ვ. ქორთუას** მონაწილეობით.

გ). საპროცესო კანონმდებლობის აშკარა დანაშაულებრივი დარღვევით, **სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურაში, სამი თვის განმავლობაში, დაუღუქავად ინახებოდა უკანონო ჩხრეკისას საცხოვრებელი სახლიდან, ბინიდან, ავტომანქანიდან ამოღებული უამრავი ნივთები,** მათ შორის ძვირფასეულობა, კერძო საკუთრება (იხილეთ მიღება-ჩაბარების აქტი 01.08.2009.წ.

დ). როლანდ ახალაიამ სასჯელაღსრულების დაწესებულებაში (თბილისის №1 საპყრობილეშიძ 2010 წლის 12-13 იანვარს მომიგზავნა საოლქო პროკურატურის, თავისი თანამშრომლები, მათ შორის პროკურორი **ემზარ კვარაცხელია,** (გამოძიებისათვის მეორე პიროვნების დადგენა არავითარ სირთულეს არ წარმოადგენსძ, რომელმაც გადმომცა მისი (რ. ახალაიასძ მუქარა საქართველოს მოქალაქეობის უარის თქმისა და სამშობლოს დატოვების შესახებ, რის ნაცვლად მპირდებოდა ჩემი და მოწმეების **(ჯ.ჩიქოვანის და თ.კალანდიას)** პატიმრობიდან განთავისუფლებას, არადა ციხეში დიდი ხნით ჯდომას. ესე იგი ახალაიას „შეუძლია“, როგორც უკანონო დაპატიმრება, ასევე განთავისუფლება. **მეფის უფლება ჰქონია ამ არაკონსტიტუციურ სამეგრელოს მონარქს.**

ახალაიას ეს ქმედება წარმოადგენს დამთავრებულ კონსტიტუციურ დანაშაულს, როგორც უკანონო დეპორტაციის, საქართველოს მოქალაქეობის ჩამორთმევის მუქარას, ასევე ზეწოლას და ჩარევას სასამართლოს საქმიანობაში და ამხელს მის მონაწილეობას – ორგანიზატორობას მთლიანად ჩემს მიმართ, აღნიშნულ საქმეზე.

– ამასთან ერთად, როგორც გაირკვა ზუგდიდის საცხოვრებელ სახლში ჩემზე თავდასხმაში 2009 წლის 15 მარტს მონაწილეობდა შინაგან საქმეთა სამინისტროს სამეგრელოს სამხარეო სამმართველოს სპეცრაზმი, რომლის გამოყენება არ მოხდებოდა **როლანდ ახალაიას** თანხმობის გარეშე, რომელსაც მეთაურობდა მისი ყოფილი თანამშრომელი (ამჟამად სამხარეო სამმართველოს უფროსის მოადგილეძ **მეგის ქარდავა.** შეიარაღებული სპეცრაზმის უკანონო, დანაშაულებრივი გამოყენება-ქმედება თვალნათელი ფაქტია, რომელსაც ცალსახად ამხელს უტყუარი ვიდეოჩანაწერი (რომელსაც მოგაწვდითძ და მრავალი მოწმეები, რაც მე უკვე განვაცხადე სასამართლოზე. ეს ქმედება წარმოადგენს დანაშაულს, ძალადობის მუქარას და ზეწოლას და არა მარტო ჩემს მიმართ, არამედ მიმდინარე ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოზეც, რის შედეგადაც სასამართლომ დაარღვია კანონით დადგენილი განხილვის სამთვიანი ვადა.

ეს ფაქტი ასევე მეტყველებს იმაზე, რომ სასჯელაღსრულების დაწესებულებები იმყოფებიან **როლანდ ახალაიას** (ახალაიებისძ ზეგავლენის ქვეშ, რაც თავისთავად წარმოადგენს დანაშაულს.

ცნობისათვის: ანალოგიური დანაშაულებრივი მუქარა მოქალაქეობის ჩამორთმევის შესახებ იყო წაყენებული ჩემს მიმართ პასპორტების ჩამორთმევის დროს თბილისის აეროპორტში 2008 წლის 12 ოქტომბერს.

ე). როლანდ ახალაიას, ან ახალაიების სხვა მიმდინარე ძალადობის მუქარას (დასაბუთებული ვარაუდითძ ასევე ადასტურებს ის ფაქტები, რომ როგორც 2010 წლის 15 იანვარს ქუთაისის სისხლის საქმეთა სააპელაციო სასამართლოზე, ასევე 17 თებერვალს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში ადმინისტრაციულ საქმეზე, სასამართლო განხილვებს უკანონოდ ესწრებოდნენ შეიარაღებული ნიღბიანი სპეცრაზმელები. დასადგენია ვისი განკარგულებით და რომელ ძალოვან სტრუქტურას წარმოადგენენ ისინი, თუ გავითვალისწინებთ, რომ ჩემს ეტაპირებას ახდენს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის საბადრაგო სამსახური, ხოლო სასამართლო დარბაზში წესრიგს უზრუნველყოფს კანონით გათვალისწინებული სპეციალურად გამოყოფილი მანდატურები. აღწერილ ფაქტებს დაადასტურებენ უამრავი მოწმეები-თვითმხილველები. მაგასაც დგება ზეგავლენას ახდენს და სავარაუდოდ ასეც უნდა ვიგულისხმოთ პროცესის მონაწილე პირებზე და ექსპერტებზე.

ვ). ფაქტების დადასტურებით ასევე ჩნდება **როლანდ ახალაიას** მონაწილეობა, დაკავშირებული უკანონო დაკავებასთან და პასპორტების ჩამორთმევასთან 2008 წლის 12 ოქტომბერს და კერძოდ:

– დაწყებული 2008 წლის ოქტომბრიდან ჩემი და ჩემი ადვოკატების უამრავი განცხადება დღემდე ყოველგვარი რეაგირების გარეშე დევს სხვადასხვა სახელმწიფო უწყებებში, მათ შორის საქართველოს მთავარ პროკურატურაში. ამავე დროს, პროკურატურის ორგანოები საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 261-ე მუხლის მიხედვით ვალდებულნი იყვნენ (არიანძ დაეწყოთ გამოძიება. **გავიდა წელიწადნახევარი და არათუ გამოძიება, არამედ პასუხიც კი არ გაუციათ. ესე იგი პროკურატურა არღვევს კანონს და ფარავს დანაშაულს.**

დღესაც, საქართველოს მთავარი პროკურორის და სასამართლოს სახელზე არის მიწოდებული ცნობები დანაშაულის შესახებ, მაგრამ საქართველოს პროკურატურა ისევ სდუმს. რატომ, და ვინ არის ის პიროვნება, რომელიც ბლოკავს საქართველოს პროკურატურის კანონიერ მუშაობას? ეს კვლავ არის „ყოვლისშემძლე“ საოლქო პროკურორი **როლანდ ახალაია,** რომელიც უკავშირებს თავის ზეგავლენას პროკურატურის და ძალოვანი სტრუქტურების სისტემაში მჭიდრო დამოკიდებულებით საქართველოს მთავრობასთან.

– რატომ დღემდე არ დაწყებულა გამოძიება? იმიტომ რომ ეს არ აწყობს **როლანდ ახალაიას,** იმიტომ რომ ამ და სხვა ფაქტების გამოძიება ნათელს ჰფენს ახალაიას მონაწილეობას დანაშაულებრივ ქმედებებში.

– კანონის შესაბამისად მოპოვებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე გიდგენთ პიროვნებებს, რომლებიც უშუალოდ მონაწილეობდნენ ჩემთვის პასპორტების უკანონო ჩამორთმევა-დაუფლების დანაშაულებრივ ქმედებაში. **ესენი არიან შ.ს.ს. სპეცსამსახურის თანამშრომლები: გიორგი გაბუნია, გიორგი კალანდარიშვილი, ვანო ძიძიგური.** გამოძიებისათვის ძნელი დასადგენი არ იქნება აღნიშნული პიროვნებების კავშირი **როლანდ ახალაიასთან ან მისი ოჯახის წევრებთან, რომელთაც უკავიათ მაღალი სახელმწიფო თანამდებობები და ბოროტად იყენებენ მას.**

ამდენად, ერთობლიობაში სახეზეა დანაშაულებრივი კანონდარღვევა **როლანდ ახალაიას** მხრიდან, დაკავშირებული როგორც პასპორტების უკანონო ჩამორთმევასთან, ასევე შემდგომ უკანონო დაპატიმრებასთან პოლიტიკური და ანგარების მოტივით, ხელისუფლების დაკვეთით ან უამისოდ, რაც წარმოადგენს გამოძიების საგანს.

ცნობისათვის: ჩემს მიმართ განხორციელებულ დამამცირებელ და არაადამიანურ მოპყრობაზე საქართველოს სსკ-ის 144-ე მუხლით დაწყებულია ძიება, რომელსაც წარმართავს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის გამომძიებელი **ვაკო გოგიაშვილი.**

ზემოთ აღნიშნული ფაქტები ერთმნიშვნელოვნად მეტყველებს ჩემს მიმართ უკანონო სისხლის სამართლებრივ დევნაზე პოლიტიკური და სხვა მოტივით. შესაბამისად დაირღვა და დღემდე ირღვევა არა მარტო ადამიანის უფლებები და თავისუფლებები და უდანაშაულობის პრეზუმფცია, არამედ მთლიანად კანონიერების პრეზუმფცია, გამომდინარე საქართველოს კონსტიტუციისა და სახელმწიფო ფუნდამენტური პრინციპებიდან. ასევე ირღვევა ევროპული კონვენციის იმპერატიული მოთხოვნები.

გთხოვთ დაიწყოთ შემოწმება და გამოძიება, კანონის გათვალისწინებით და პირადი კონტროლის ქვეშ აიყვანოთ ამ საქმის გამოძიება. ასევე გთხოვთ ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში გამოყოთ თქვენი (იუსტიციის სამინისტროსძ წარმომადგენელი, რადგან გამოკვეთილად დგინდება ზუგდიდის რაიონული და სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურორების თანამონაწილეობითი უკანონო ზეგავლენა განსახილველ საქმისადმი. ამავე დროს საქმეში არსებული ჩემი სრული უდანაშაულობის საკმარისზე მეტი დამადასტურებელი უტყუარი მტკიცებულებებიდან და საპროცესო კანონმდებლობიდან გამომდინარე, გთხოვთ მიიღოთ შესაბამისი გადაწყვეტილება საქმის წარმოების შეწყვეტის შესახებ ჩემს მიმართ (ს.ს.კ.-ის 28-ე მუხლის I-ი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის საფუძველზეძ ბრალდების მოხსნით.

კიდევ ერთხელ გთხოვთ სასწრაფო რეაგირებას და სათანადო კანონის შესაბამის მოქმედებას სამართალდამცავთა მხრიდან ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედებების გამოსაძიებლად და დასასჯელად.

გთხოვთ ასევე გამოძიების დაწყებისთანავე, კანონის შესაბამისად გამოძიებისათვის ხელის შეშლის აცილების მიზნით სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურორ **როლანდ ახალაიას შეუჩერდეს სამსახურებრივი უფლებამოსილება (თანამდებობიდან გადაყენებითძ, რადგან მის ქმედებებში ცალსახად ჩანს (დგინდება) ჩარევა** ზემოაღწერილ საქმეზე, მათ შორის ძალადობის მუქარით როგორც ჩემზე ასევე საქმეთა მწარმოებელ პირებზე. ამასთან ერთად, შესამოწმებელია და გადასახედია მთლიანად სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურის მუშაობა კანონიერების თვალსაზრისით.

ამ განცხადებას თან ვურთავ ზემოაღნიშნული ფაქტების დამადასტურებელ მასალებს და მტკიცებულებებს.

გთხოვთ, პასუხი მაცნობოთ კანონის გათვალისწინებით.

დანართი: მასალები – 102 ფურცელზე.

პატივისცემით,

სამართლის დოქტორი,
აკადემიკოსი (პოლიტპატიმარი)

ვლადიმერ ვახანია

ვეთანხმებით ადვოკატები:

გ. ებრალიძე, ნ. კვარაცხელია, ჯ. შელია, ი. ლომია, ლ. აფციაური, ლ. გელაშვილი.

◉ რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

საქართველოს მცირე „ცივი ომი“ შეუძლია

სამსახურეობრივი აუცილებლობის გამო ვიყავი საქართველოში და გავეცანი ამ საინტერესო ქვეყანას, მის შესანიშნავ ხალხს. როგორც კი საქართველოში თვითმფრინავიდან მიწაზე დაეშვები, უმალვე იგრძნობ ამ ქვეყნის არაჩვეულებრიობას. პირველი, რასაც გეკითხებიან: „შენ ფრანგი ხარ? კორსიკიდან?“. თუ პასუხი უარყოფითია, გაძლევენ შემდეგი შეკითხვების ჯაჭვს: „შენ ესპანელი ხარ? ბასკი? ბასკები კარგები არიან, ხომ?“

როდესაც ეს შეკითხვები თავდაპირველად გაოცებენ, შემდეგ იწყებ იმაზე ფიქრს, თუ რატომ დაგისვეს ეს შეკითხვები. რამდენიმე ხნის შემდეგ კი მიდიხარ დასკვნამდე, რომ ქართველ ხალხს სურს იგრძნოს თავი ეროვნულ-გამათავისუფლებელი მოძრაობის ნაწილად. მათ სურთ უფრო მკვიდრად იგრძნონ თავი ისტორიულად ანტირუსულ პოზიციაში, რაც მნიშვნელოვნად გაძლიერდა ხელისუფლებაში მიხეილ სააკაშვილის მოსვლისა და სამხრეთ ოსეთში ომის შემდეგ. რასაკვირველია, ყოველივე ამან მიგვიყვანა იქამდე, რომ ქართველ ხალხს სურს იხილოს ანალოგიური შემთხვევები სხვა ქვეყნებშიც.

სიტუაციის პარადოქსულობა არის ის, რომ ეს ომი გამოიწვია ორი სეპარატისტული რეგიონის – აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის მისწრაფებამ რუსეთისკენ. ფაქტობრივად, ეს რეგიონები უკვე გამოვიდნენ საქართველოს შემადგენლობიდან და თბილისმა დაიწყო ეს ომი „კონსტიტუციური წესრიგის აღდგენის“ მიზნით.

ესე იგი გამოდის, რომ, ერთი მხრივ, საქართველო განიცდის ეროვნული სიამაყის გრძნობას იმასთან დაკავშირებით, რომ დაიკავა არაორაზროვანი ანტირუსული პოზიცია და ავლენს თავის სრულ დამოუკიდებლობას მოსკოვისგან, როდესაც გადაწყვიტა მთლიანად გაწყვიტოს ურთიერთობა საბჭოთა და რუსეთის წარსულთან (ამასთან დაკავშირებით მთავრობამ გასცა განკარგულება ამოშალოს რუსული ენისა და კულტურის ყველა კვალიძ, მეორე მხრივ კი, განიცდის სეპარატისტულ მისწრაფებათა შედეგს. თანაც ისეთი საშინელი ფორმით, როგორიც ომია.

თუ იმ საერთო სულისკვეთებაზე ვისაუბრებთ, რასაც თბილისში განიცდი, ეს არის სწრაფვა დასავლეთისკენ ანდა, თუ უფრო ზუსტი ვიქნებით, მისწრაფება დასავლური სიმბოლიკისკენ. არც ერთ სხვა ქვეყანაში არ მინახავს ევროკავშირის დროშების იმდენი რაოდენობა, რამდენიც საქართველოში. ეს დროშები აღმართულია როგორც ყველა სახელმწიფო შენობის თავზე, ისე სხვა სახლების თავზეც. ფაქტობრივად, მოსახლეობის 10 პროცენტი უკვე მიიჩნევს, რომ ევროკავშირის წევრები არიან, ახალგაზრდობა კი სულ უფრო მეტ ინტერესს ავლენს, რომ ისწავლოს და იმუშაოს ევროპაში. ეთნიკური და კულტურული ნიშნით ქართველები თავიანთ თავს ევროპელებს მიაკუთვნებენ.

ევროპული სიმბოლიკის მეორე ნიშნად გვევლინება პროსპექტი, რომელიც აეროპორტიდან თბილისის ცენტრისკენ მიდის. მას ამერიკის შეერთებული შტატების ყოფილი პრეზიდენტის ჯორჯ ბუშის სახელი მიაკუთვნეს და მას ამშვენებს უზარმაზარი ფოტოგრაფია ყოფილი პრეზიდენტისა.

თუ ეკონომიკურ და პოლიტიკურ შეთანხმებებზე არ ვილაპარაკებთ, მთელი ეს სიმბოლიკა პირველ რიგში მიზნად ისახავს, რომ უკიდურესად გამოეთიშონ ყოველივე იმას, რაც დაკავშირებულია რუსეთთან, კომუნიზმთან და დასავლეთისადმი გულგრილობასთან. საქართველოს სურს წარსულს დაუტოვოს ის მჭმუნვარე პერიოდი თავისი ისტორიისა და არ დაიშუროს ძალ-ღონე, რათა არ ჩამორჩეს მოდერნიზაციის მატარებელს. ჩვენ ვხედავთ „ცივი ომის“ გამოვლენას მინიატურაში, რასაც აწარმოებენ სიმბოლოების დონეზე.

საქართველო მსოფლიო ლიდერია საბაზრო გარდაქმნებთან დაკავშირებით და ცდილობს შექმნას ღია ეკონომიკა. დიდი შეღავათები, რომლებსაც უცხოელი ინვესტორები უწევენ საქართველოს, აქცევს მას კონკურენტუნარიანი კაპიტალიზმის ნიმუშად მისი ჩრდილოელი მეზობლებისგან განსხვავებით.

საქართველოს ეკონომიკას მსოფლიოში მეცხრე ადგილი უკავია დაბალი საგადასახადო განაკვეთებითა და მინიმუმამდე დაყვანილი ბიუროკრატიული პროცედურებით. საკუთარი საქმე შეიძლება წამოიწყო სულ რაღაც სამი დღის განმავლობაში.

საქართველოს მთავრობის მინისტრები ძალიან ახალგაზრდა ხალხია, ისინი შესანიშნავად ლაპარაკობენ ინგლისურად. მათ შესანიშნავად ესმით, რომ ქვეყანას სჭირდება უცხოელი ინვესტიციები მოძველებული ინფრასტრუქტურისა და ეკონომიკის მოდარნიზაციისთვის. ეკონომიკური განვითარების თავის გეგმებში საქართველოს დიდი იმედი აქვს საერთაშორისო სატრანსპორტო დერეფნის ექსპლოატაციაზე, რომელიც გადის შავი ზღვის ნავსადგურებზე ფოთსა და ბათუმზე.

თავისი ქვეყნისადმი სიყვარულის ძლიერი მაგალითის გამოსავლინებლად, გრძნობისა, რამაც შეუნარჩუნა ქართველს სიამაყე, მიუხედავად ერთი მეორეს მიდევნებული უცხოური ოკუპაციისა და ძალადობრივი ასიმილაციისა, შემიძლია მოვიყვანო ერთ-ერთი ოფიციანტის პასუხი სასტუმროდან, სადაც ჩვენ შევჩერდით. როდესაც მას მადლობა გადავუხადე მუშაობისთვის და ბოდიში მოვუხადე, რომ მუდმივად მივმართავდი სამუშაო ცვლის დამთავრების შემდეგაც, მან მიპასუხა: „ეს ძალიან კარგია ჩემი ქვეყნისთვის და მეც, ჩემი მხრიდან, ვეხმარები მას“.

LA VANGUARDIA DIGITAL

დროა ვსვათ „ბორჯომი“

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ უპასუხა თბილისის მიმართვას ორმხრივი ვაჭრობის პრობლემასთან დაკავშირებით, რომელიც წარმოიქმნა საქართველოს გამოსვლის შემდეგ დსთ-დან. საქართველოს ყოფილმა პრემიერ-მინისტრმა ზურაბ ნოღაიდელმა თავისი მარტის ვიზიტის შემდეგ გვიამბო ქართული პროდუქციის რუსეთის ბაზარზე დაბრუნების შესაძლებლობის შესახებ. სმოლენსკის მოედანზეც დაგვარწმუნეს, რომ განზრახული აქვთ „კონკრეტულად განიხილონ საქართველოსთან ურთიერთობის საკითხები“, განაცხადეს, რომ უახლოეს პერიოდში მზად არიან დაიწყონ ორმხრივი მოლაპარაკება ვაჭრობის განახლებასთან დაკავშირებით

საგარეო საქმეთა სამინისტრომ შეგვახსენა, რომ საქართველოს გამოსვლის შემდეგ დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობიდან შარშან აგვისტოში, ბევრმა დოკუმენტმა თბილისთან მრავალმხრივი თანამშრომლობის შესახებ შეწყვიტა მოქმედება. „კერძოდ, დაკარგა ძალა თანამეგობრობაში მიღებულმა წესებმა საქონლის წარმომავლობის ქვეყნის განსაზღვრის შესახებ, რაც წარმოქმნილი პრაქტიკის შესაბამისად რუსეთ-საქართველოს შეთანხმების აუცილებელ ელემენტს წარმოადგენდა თავისუფალ ვაჭრობაში 1994 წლიდან“, – აღნიშნეს სმოლენსკის მოედანზე.

შარშან ივლისში საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრომ შვეიცარიის საელჩოს მეშვეობით მიმართა მოსკოვს ნოტით, რომელშიც გამოხატავდა შეშფოთებას წარმოქმნილი პრობლემების გამო ზემოაღნიშნული ორმხრივ შეთანხმებასთან დაკავშირებით და აყენებდა წინადადებას ამ პრობლემების მოსაგვარებლად.

„შემდგომში საქართველოს მხარე დაბეჯითებით აყენებდა ამ საკითხებს საკონტროლო- გამტარი პუნქტების „ყაზბეგი-ზემო ლარსის“ გავლით მოძრაობის განახლების კონტექსტში. ამ თემას განიხილავდნენ ხოლმე საექსპერტო კონსულტაციების ორივე რაუნდის დროს (გასული წლის ოქტომბერსა და დეკემბერშიძ, აგრეთვე სანოტო შეკითხვებში შვეიცარიის საელჩოს მეშვეობით“, – იტყობინება რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო.

აღვნიშნავთ, რომ საკონტროლო-გამტარი პუნქტი „ყაზბეგი-ზემო ლარსი“ გაიხსნა 1 მარტს. შეთანხმება ამის შესახებ მიღწეული იქნა შარშან წლის ბოლოს.

სმოლენსკის მოედანზე აგრეთვე დაუმატეს, რომ, ორმხრივი ვაჭრობის განვითარების ინტერესების შესაბამისად და ქართული მხარის მიმართვების პასუხად, რუსეთმა „შეიმუშავა პოზიცია“, რაც საშუალებას იძლევა გამოინახოს გამოსავალი შექმნილი სიტუაციიდან.

„პრობლემის გადაწყვეტისადმი ჩვენი პრინციპული მიდგომა დაწვრილებით არის გადმოცემული 2009 წლის 22 დეკემბრის ნოტაში. რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ მიმდინარე წლის 16 მარტის დამატებაში შვეიცარიის საელჩოს მეშვეობით ოფიციალურად აცნობა თბილისს რუსეთის მხარის მზადყოფნის შესახებ დროებით საფუძველზე, განაგრძონ ქართული საქონლისთვის ყოფილი

პრეფერენციული რეჟიმის მინიჭების შესახებ, ასეთი საქონლის წარმომავლობის სერტიფიკატის გაფორმების გარკვეული წესების დაცვის პირობით. ამასთან აუცილებლად მიგვაჩნია, უკვე უახლოეს დროში დავიწყოთ ორმხრივი მოლაპარაკება, რათა შევიმუშავოთ ურთიერთვაჭრობის მიზნები საქონლის წარმომავლობის განსაზღვრის სრულფორმატიანი წესების შესამუშავებლად“.

სმოლენსკის მოედანზე დაგვარწმუნეს, რომ „კვლავაც მზად არიან“ გამოიჩინონ კეთილი ნება, კონსტრუქციულად განიხილონ საქართველოსთან ურთიერთობის საკითხები, რასაც კონკრეტული პრაქტიკული მნიშვნელობა აქვს.

რუსეთისა და საქართველოს სავაჭრო ურთიერთობანი რთულად ვითარდებოდა. ჯერ კიდევ 2006 წლის გაზაფხულზე ორმხრივი ურთიერთობის გამწვავების ფონზე რუსეთის სამომხმარებლო ზედამხედველობის უფროსმა გენადი ონიშჩენკომ აკრძალა ქართული ღვინისა და მინერალური წყლის „ბორჯომის“ რუსეთში შემოტანა ამ პროდუქციის სანიტარიული ნორმებისადმი შეუსაბამობის გამო. ღვინისა და მინერალური წყლების გაყიდვა რუსეთში მთლიან ქართულ ექსპორტში შემოსავლების დიდი სტატია იყო. თბილისში მოსკოვს ბრალი დასდეს „სანიტარიული ომის“ გაჩაღებაში.

საქართველო და რუსეთი თავისუფალი ვაჭრობის შესახებ შეთანხმებაში არ აწესებდნენ საბაჟო გადასახადებს საქონლის ექსპორტისა და იმპორტისთვის, შეთანხმებული ნომენკლატურის გამოკლებით.

სამხრეთ ოსეთში ტრაგიკული მოვლენების შემდეგ აკრძალვა შეეხო საქართველოს ყველა პროდუქციას.

აღვნიშნავთ, რომ პარასკევს მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები იტყობინებოდნენ რუსეთის ბაზარზე ქართული პროდუქციის შემოსვლის შესაძლებლობის, სავაჭრო საზღვრების მოხსნის შესახებ მიმდინარე წლის ივლისში, რუსეთსა, ბელორუსიასა და ყაზახეთთან საბაჟო კავშირის შექმნის ფარგლებში.

სწორედ ამ ორი უკანასკნელი ქვეყნის მეშვეობით ქართულ პროდუქციას შეუძლია მოახდინოს თავისი პროდუქციის ჰიპოტეკური იმპორტირება რუსეთში.

იმის შესახებ, რომ მოსკოვმა და თბილისმა წამოიწყეს სავაჭრო თემა, საუბრობდა საქართველოს ექსპრემიერი, ოპოზიციური მოძრაობის „სამართლიანი საქართველოსთვის“ ლიდერი ზურაბ ნოღაიდელი მოსკოვში ვიზიტის შემდეგ 11 მარტს.

„რუსეთის მთავრობას თეორიულად სურს მიიღოს გადაწყვეტილება ამ საკითხთან დაკავშირებით, მაგრამ არ ვარ დარწმუნებული იმის შესაძლებლობაში, რომ დღევანდელ მთავრობებს შორის ასეთი საუბარი გაიმართოს“, – ამბობს ნოღაიდელი. საქართველოს ფინანსთა მინისტრი კახა ბაინდურაშვილი პოზიტიურად ეკიდება პროდუქციის რუსეთში გასაღების შესაძლებლობას. „მთავარია, რომ იყოს თანმიმდევრული მიდგომა, რათა ერთი შეხედვით პოზიტიური ნაბიჯი არ აღმოჩნდეს ხაფანგი რუსეთის მხრიდან“, – აღნიშნა მინისტრმა.

ანდრეი რეზჩიკოვი

ВЗГЛЯД ДЕЛОВАЯ ГАЗЕТА

დედამიწის ზურგზე

ფინურმა გაზეთმა მოაწყო ვირტუალური ომი რუსეთთან (სცენარი)

როდესაც შესაძლო კონფლიქტის სცენარს აქვეყნებდა, ქვეყნის წამყვანი გამოცემა „ჰელსინგი სანომატი“ აღნიშნავდა საბჭოთა კავშირ-ფინეთის ომის დამთავრების 70 წლისთავს. სცენარის დამუშავებაში მონაწილეობას ღებულობდნენ უმაღლესი სამხედრო სკოლის ანონიმი სპეციალისტები.

* * *

შვეიცარიელმა მფრინავმა დაამყარა მსოფლიო რეკორდი, მან დედამიწას 58 საათში შემოუფრინა

რიკარდო მორტარას ეკიპაჟი დედამიწას უფრო სწრაფად შემოუფრენდა, რომ არ მომხდარიყო ისლანდიაში ვულკანის ამოფრქვევა, რამაც გამოიწვია მარშრუტის შეცვლა. თვითმფრინავმა შეასრულა 10 შუალედური დაჯდომა საწვავის ასაღებად.

* * *

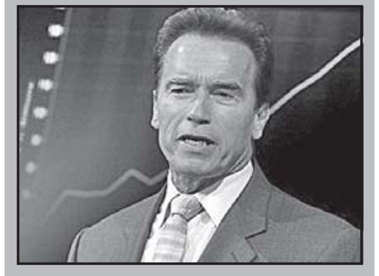

შვარცენეგერის პოპულარობის რეიტინგი მისი გუბერნატორობის ყველაზე დაბალ დონეზე დაეშვა

ასეთივე დაბალი პოპულარობით სარგებლობდა ყოფილი მსახიობის წინამორბედი – დემოკრატი გრეი დევისი. იგი გაიწვიეს კალიფორნიის გუბერნატორის პოსტიდან, რამაც გამოიწვია რიგგარეშე არჩევნები და რომელიც დამთავრდა „ტერმინატორის“ გამარჯვებით. შტატის ახალი ხელმძღვანელის არჩევნები 2 ნოემბერს გაიმართება.

* * *

საფრანგეთის პრემიერ-მინისტრმა აღიარა მემარცხენე ოპოზიციური ძალების გამარჯვება რეგიონალურ არჩევნებში

მმართველმა პარტიამ ვერ მოიზიდა ამომრჩევლები, აღნიშნა მთავრობის ხელმძღვანელმა. მემარცხენე ძალების უდავო გამარჯვება რამდენადმე „გააფუჭა“ ამომრჩეველთა რეკორდულად დაბალმა გამოცხადებამ საარჩევნო უბნებში. პირველ ტურში (14 მარტს) ეს მაჩვენებელი შეადგენდა თითქმის 54 პროცენტს, მეორე ტურში – დაახლოებით 49 პროცენტს.

პიროვნება

სიყვარულით და ყურადღებით სავსე კაცი

ეს კაცი რაფაელ ჩიმიშკიანია – ოლიმპიური, მსოფლიოსა და ევროპის მრავალგზის ჩემპიონი და რეკორდსმენი ძალოსნობაში, ადრე რომ საბჭოთა კავშირის ღირსებას იცავდა და დღესაც რომ საქართველოს ღირსეული შვილია! დღეს მისი დაბადების დღეა, კაცისა, რომელმაც „რკინასთან ჭიდილის“ გარდა, მთელი ცხოვრება სიკეთეს, სიყვარულს, ერთგულებას მიუძღვნა.

დღეს მეცხრე ათეულში შეაბიჯა, მაგრამ ძველებურად მხნედ არის, კვლავ სიყვარულით და ყურადღებით სავსეა... უყვარს ყველა და უყვართ ყველას – მის სათაყვანებელ მეუღლეს, შვილებს და შვილიშვილებს, მის ახლობელ ნათესავებს, მეგობრებს, მეზობლებს, თბილისელებს თუ ერევნელებს, ქუთაისლებს თუ ბათუმლებს, საქართველოსა და სომხეთის საზოგადოებას, სპორტსმენებს თუ, უბრალოდ, კაი კაცებს... დღემდე ახსოვთ და იცნობენ საზღვარგარეთის მრავალ ქვეყანაში, სადაც მან დიდ წარმატებებს მიაღწია...

1952 წელს ჰელსინკის ოლიმპიურ თამაშებზე საბჭოთა კავშირმა პირველად მიიღო მონაწილეობა და სპორტის სხვადასხვა სახეობის წარმომადგენლებიდან ქართველი სპორტსმენები ერთ-ერთი პირველნი იყვნენ, მედლებით რომ დაიმშვენეს მკერდი, ხოლო მათგან პირველი ოქროს მედლები დავით ციმაკურიძეს და რაფაელ ჩიმიშკიანს ერგოთ. იმ დღეებიდან მათი სიცოცხლის ბოლო წუთამდე არ შეუწყვეტია მეგობრობა და ძმობა ჩვენ ლეგენდარულ პიროვნებას ბატონ რაფაელს, თავის ლეგენდარულ მეგობრებთან, აწ გარდაცვლილ დავით ციმაკურიძესთან, ოთარ ქორქიასთან, ნოდარ ჯორჯიკიასთან, გივი კარტოზიასთან... დღემდე, ყველასთვის საამაყო და სამაგალითოა ჩვენი რაფოს სიყვარულის და ყურადღების გამოხატვა, ერთი მხრივ, გარდაცვლილ მეგობართა ხსოვნის უკვდავსაყოფად, მეორეს მხრივ, დღევანდელი მეგობრების პატივსაცემად... საოცრად ყურადღებიან და ჯიგრიან კაცს, ვერც ძმაკაცების დაბადების დღეებს ვერ გამოაპარებ. რა თქმა უნდა, ყველას ხსოვნის დღე ახსოვს, ყველას ტელეფონის თუ სამსახურის ნომრები, სახლის მისამართიც იცის და ვერც ვერავინ მოასწრებს მიკითხვ-მოკითხვას, რაიმე რელიგიური თუ საერო დღესასწაულის მილოცვას, არც ვინმეს ავადმყოფობა დარჩება უყურადღებოდ და არც ვინმეს ოჯახური ბედნიერების აღნიშვნა...

ასე ცხოვრობს ჩვენი უფროსი ძმა რაფო – ჩვენი ჩემპიონი, არა მხოლოდ სპორტში, არამედ კაცობაშიც! სწორედ, ამიტომაც ვულოცავთ დაბადების დღეს, ჩემპიონთა ჩემპიონს, მის დიდებულ ოჯახთან ერთად!

მრავალრიცხოვანი ვეტერანი სპორტსმენების სახელით

ოთარ მიმინოშვილი

მიმდინარე წლის 13 მაისს, 13 საათზე, ქ. ლაგოდეხში, მუნიციპალიტეტის შენობაში შედგება შპს „ლება“-ს კუთვნილი აგურის ქარხნის (ლაგოდეხი, სოფ. ჰერეთისკარი) გარემოზე ზემოქმედების შეფასების პროექტის საჯარო განხილვა.

საქმიანობის მიზანია აგურის წარმოება.

გარემოზე ზემოქმედების პროექტის გაცნობა შესაძლებელია შემდეგ მისამართებზე:

– ქ. თბილისი, გულუას ქ. №6, საქართველოს გარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტრო.

– ლაგოდეხი, სოფ. ჰერეთისკარი, შპს „ლება“-ს აგურის საწარმო.

პროექტთან დაკავშირებული შენიშვნებისა და მოსაზრებების მიწოდება შეიძლება შემდეგ მისამართზე:

– ლაგოდეხი, სოფ. ჰერეთისკარი, შპს „ლება“-ს აგურის საწარმო.

საქმე №2-3/10წ.

გარდაბნის რაიონული სასამართლო

განჩინება

15 მარტი 2010 წელი **ქ. გარდაბანი**

გარდაბნის რაიონული სასამართლოს მოსამართლე ქეთინო ლუაშვილმა იხელმძღვანელა რა საქართველოს კანონის „გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-7-9, 27-ე, 39-ე, 40-42-ე მუხლებით და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-285-ე, 414 მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. დამტკიცებული იქნეს სს „თბილსრესის“ 2010 წლის 15 მარტის კრედიტორთა კრებაზე კრედიტორთა კენჭისყრის შედეგები, კერძოდ:

ა. ცვლილებები იქნეს შეტანილი სს „თბილსრესის“ კრედიტორთა მოთხოვნის რეესტრში;

ბ. სს „თბილსრესის“ სამეურვეო ქონების რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხები განაწილებული იქნეს თანდართული ცხრილის მიხედვით(იხ. დანართი – ცხრილი);

2. სს „თბილსრესის“ გაკოტრების მმართველის მიერ სს„თბილსრესის“ სამეურვეო ქონების რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხების განაწილებისთანავე გაკოტრების საქმის წარმოება დასრულდეს და აღნიშნული საწარმოს (სს„თბილსრესის“ძ სამეწარმეო რეესტრში რეგისტრაცია გაუქმდეს.

სს„თბილსრესის“ გაკოტრების მმართველის მიერ უზრუნველყოფილი იქნეს საწარმოს სამეწარმეო რეესტრში რეგისტრაციის გაუქმება.

3. აღნიშნული განჩინების სარეზოლუციო ნაწილი სს „თბილსრესის“ სამეურვეო ქონების რეალიზაციის შედეგად მიღებული თანხების განაწილების ცხრილთან ერთად გამოქვეყნდეს სასამართლოს საინფორმაციო დაფაზე, ჟურნალში „საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე“ და ასევე გაზეთებში „24 საათი“ და „საქართველოს რესპუბლიკა“.

გამოქვეყნების ხარჯები დაეკისროს გაკოტრების მასას;

4. სს„თბილსრესის“ სამეურვეო ქონების რეალიზაციის შემდეგ სს„თბილსრესის“ გაკოტრების მმართველმა სამეურვეო ქონების განაწილებისთანავე ანგარიში წარუდგინოს გაკოტრების სასამართლოს. ასევე სასამართლოს გადასცეს სასამართლოს მიერ მასზე გაცემული „დასტური“.

5. განჩინებაზე შეიძლება კერძო საჩივრის შეტანა განჩინების გადაცემიდან 5 დღის ვადაში გარდაბნის რაიონულ სასამართლოში (ქ. გარდაბანი, დავით აღმაშენებლის ქ. 14).

მოსამართლე: ხელმოწერილია ქ. ლუაშვილი

ასლი დედანთან სწორია კანც. გამგე: ნ. სვანი

[illegible]

[illegible]	[illegible]		[illegible]	[illegible]
[illegible]				
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]		[illegible]	[illegible]
4	[illegible]		[illegible]	[illegible]
5	[illegible]		[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]		[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]		[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]		[illegible]	[illegible]
13	[illegible]		[illegible]	[illegible]
14	[illegible]		[illegible]	[illegible]
15	[illegible]		[illegible]	[illegible]
16	[illegible]		[illegible]	[illegible]
17	[illegible]		[illegible]	[illegible]
18	[illegible]		[illegible]	[illegible]
19	[illegible]		[illegible]	[illegible]
20	[illegible]		[illegible]	[illegible]
21	[illegible]		[illegible]	[illegible]
22	[illegible]		[illegible]	[illegible]
23	[illegible]		[illegible]	[illegible]
24	[illegible]		[illegible]	[illegible]
		[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

რაგბი

„აქჩაბათზე“ მოთვინიერებული „დათვი“

ქართველი და რუსი სპორტსმენების დაპირისპირება ნებისმიერ სახეობაში ყოველთვის იწვევდა დიდ ინტერესს, მაგრამ გასულ უქმეებზე ტრაბზონში „აქჩაბათ ფათიხის“ სტადიონზე გამართულმა მორაგბეთა მატჩმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. ექვსათასიანი ტრიბუნები პირთამდე აივსო. 5700-მდე ჩვენებური დაესწრო ამ ორთაბრძოლას, მათ შორის — საქართველოს პირველი ლედი სანდრა რულოვსი, პარლამენტის თავმჯდომარე დავით ბაქრაძე, კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის მინისტრი ნიკა რურუა და სხვები. ტრაბზონში ჩასულმა კიდევ ასობით გულშემატკივარმა ბილეთები ვერ იშოვა და იძულებული გახდა, იქვე ტელეეკრანზე ეცქირა საქართველოს და რუსეთის მორაგბეთა ეროვნული გუნდების დაპირისპირებისთვის. ორივე ნაკრებს 2011 წლის მსოფლიო თასის გათამაშების ფინალური ეტაპის საგზურები განაღდებული ჰქონდა. ტრაბზონულ მატჩს მხოლოდ ევროპის ერთა თასის გათამაშების ორწლიან ციკლში გამარჯვებული უნდა გამოევლინა და ისიც, ახალ ზელანდიაში ვინ რომელ ჯგუფში მოხვდებოდა.

რაგბის ქომაგებმა ბორჯღალოსნებისა და ჩვენი ჩრდილოელი მეზობლების შეხვედრის პირდაპირი ტელერეპორტაჟი იხილეს, ამიტომ მატჩის დეტალურ აღწერას არ შევუდგებით, ვიტყვით მხოლოდ, რომ პაექრობა ქართველთა იერიშით დაიწყო და ანგარიში მერაბ კვირიკაშვილმა არეკნით გახსნა. მე-15 წუთზე რუსებმა გუნდური ლელოთი გვიპასუხეს. ამის შემდეგ სრულ უპირატესობას ბორჯღალოსნები დაეუფლნენ და ტაიმი 22:5 მოიგეს. ავსტრალიელი მწვრთნელის ტიმ ლეინის შეგირდებმა (მალხაზ ურჯუკაშვილი, ირაკლი მაჩხანელი, დავით კაჭარავა, ირაკლი გიორგაძე, თედო ზიბზიბაძე, ალექსანდრე თოდუა, ლაშა მალაღურაძე, მერაბ კვირიკაშვილი, ირაკლი აბუსერიძე, ანტონ ფეიქრიშვილი, დავით ხინჩაგიშვილი, გოდერძი შველიძე, იური ნატრიაშვილი, დავით ზირაქაშვილი, გიორგი ნემსაძე, ილია ზედგინიძე, ირაკლი ჩხიკვაძე, ლევან დათუნაშვილი, გრიგოლ ლაბაძე, გიორგი ჩხაიძე, ლაშა თავართქილაძე, ბესო უდესიანი) შესვენების შემდეგაც დაჯაბნეს მეტოქე და საბოლოოდ 36:8 გაიმარჯვეს, პირველი ადგილი დაიკავეს და გაისად მსოფლიო თასის დასკვნით ეტაპზე არგენტინელებს, ინგლისელებს, შოტლანდიელებსა და რეპეშაჟში საუკეთესოებს დაუპირისპირდებიან.

გასულ უქმეებზევე ესპანელებმა გერმანელებს სძლიეს 21:17, რუმინელებმა კი პორტუგალიელები დაამარცხეს 20:9, რითაც გზა გაიკაფეს რეპეშაჟისკენ, რადგან 27 მარტს საკუთარ მოედანზე ესპანელების ძლევა და ევროპის ერთა თასის გათამაშებაზე მესამე ადგილის დაკავება არ გაუჭირდებათ.

დღეისთვის სატურნირო მდგომარეობა ასეთია: საქართველო — 27 (ბურთების შეფარდება +194), რუსეთი — 25, პორტუგალია — 21, რუმინეთი — 20, ესპანეთი — 13, გერმანია — 10 ქულა (მოგებისთვის 3, ფრე — 2, წაგება — 1 ქულა).

* * *

შაბათსვე დასრულდა ექვსი ერის თასის გათამაშება. გაუწყებთ V ტურის შეხვედრათა შედეგებს:

საფრანგეთი — ინგლისი 12:10, ირლანდია —შოტლანდია 20:23, უელსი — იტალია 33:10.

საბოლოო სატურნირო მდგომარეობა: საფრანგეთი 10, ირლანდია — 6, ინგლისი — 5, უელსი — 4, შოტლანდია — 3, იტალია — 2 ქულა.

ფეხბურთი

აქეთურ-იქითური

მაშინ, როცა სრულიად საქართველო ხაროზდა თანამემამულე მორაგბეთა საქმენი საგმირონით, სკანდალური ფაქტი მოხდა ზესტაფონში, სადაც 88-ე წუთზე გუნდებს შორის ატეხილი ჩხუბის გამო ჩაიშალა ფეხბურთელთა ეროვნული ჩემპიონატის XXVI ტურის ცენტრალური მატჩი: „ზესტაფონი“ — „ოლიმპი“ (რუსთავი). ამ დროს ანგარიში 1:1 გახლდათ.

როგორც თვითმხილველები ჰყვებიან, მანამდე მოედანზე ზუსტად ისეთი მაღალი დონის (რა თქმა უნდა, ჩვენი საზომით) ბრძოლა იყო გაჩაღებული, როგორიც ლიდერთა შეხვედრას შეეფერება.

მართალია, სათამაშო უპირატესობას თავიდანვე მასპინძლები ფლობდნენ, მაგრამ მე-14 წუთზე რეზო ჯიქიამ წარმატებით დააგვირგვინა ქვემოქართლელთა კონტრშეტევა და პარტნიორები დააწინაურა — 1:0.

საინტერესო სანახაობა ამის შემდეგაც იმავე სცენარით გაგრძელდა და მე-80 წუთზე სამართალმა, როგორც იქნა, პური ჭამა — ჯაბა დვალმა ანგარიში გაათანაბრა — 1:1.

გია გეგუჩაძის ფრთაშესხმულმა შეგირდებმა კიდევ უფრო უმატეს ტემპს, გადამწყვეტ შტურმზე გადავიდნენ და... სწორედ ამ დროს სტუმართა სათადარიგო სკამიდან შემოგდებულმა ბურთმა მონასტერი არია — რეზერვისტებს შორის დაწყებული საქმის გარჩევა გუნდურ ცემატყეპაში გადაიზარდა, რის გამოც მსაჯმა გიორგი ვადაჭკორიამ დუელი შეწყვიტა.

ბუნებრივია, როგორც ასეთი შემთხვევების დროს ხდება ხოლმე, მატჩის შედეგის შესახებ საბოლოო განაჩენს საქართველოსა და ფეხბურთის ფედერაციის სადისციპლინო კომიტეტი დაადგენს, რომელმაც ამას წინათ თავი „ცხინვალისა“ და „სიონის“ ვითომ გარიგებული შეხვედრის პერიპეტიების განხილვისას გამოტანილი აბსურდული ვერდიქტით დაგვამახსოვრა.

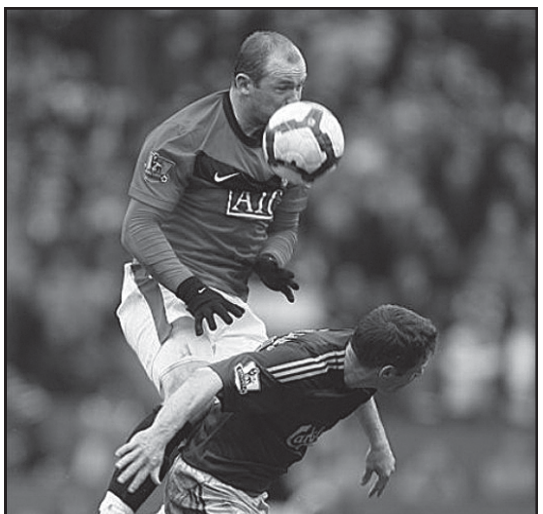

თუ გავითვალისწინებთ, რომ თამაშს ქვემო ქართლისა და იმერეთის გუბერნატორები ესწრებოდნენ, ადვილი შესაძლებელია, დისციპლინართა გადაწყვეტილებაზე გავლენა გარკვეულწილად მათმა „ჩვენებებმაც“ იქონიოს.

იმავე ტურში თბილისის „დინამომ“ ჩერნოგორიელი ლეგიონერის კრსტესკის ზუსტი თაურით გაჭირვებით სძლია რკინიგზელებს — 1:0 (სხვათა შორის, „ლოკომოტივის“ თავდამსხმელი მეტრეველი ჭელიძემ ორჯერ გაიყვანა მეკარე ლორიასთან პირისპირ, მაგრამ ამ უკანასკნელმა ორჯერვე იყოჩაღა), ხოლო დანარჩენი ბრძოლები ფრედ დასრულდა:

„ვიტ ჯორჯია“ — „ბაია“ 2:2, „ცხინვალი“ — „გაგრა“ 1:1, „სიონი“ — „სამტრედია“ 2:2.

სატურნირო მდგომარეობა: „ოლიმპი“ — 59, „ზესტაფონი“ — 50, „დინამო“ — 49, „ვიტ ჯორჯია“ — 49, „ცხინვალი“ — 33, „სამტრედია“ — 28, „სიონი“ — 24, „ბაია“ — 22, „ლოკომოტივი“ — 18, „გაგრა“ — 15 ქულა.

26 მარტს ითამაშებენ: „ოლიმპი“ — „ცხინვალი“, „ბაია“ — „ზესტაფონი“, „სამტრედია“ — „დინამო“, „ლოკომოტივი“ — „ვიტ ჯორჯია“, „გაგრა“ — „სიონი“.

* * *

ინგლისი. XXXI ტური. „მანჩესტერი“ — „ლივერპული“ 2:1, „არსენალი“ — „ვესტ ჰემი“ 2:0, „ბლექბერნი“ — „ჩელსი“ 1:1, „სტოკი“ — „ტოტენჰემი“ 1:2, „ფულჰემი“ — „სიტი“ 1:2.

გერმანია. „XXVII ტური. „აინტრახტი“ — „ბაიერნი“ 2:1, „ჰამბურგი“ — „შალკე“ 2:2, „ბორუსია“ — „ლევერკუზენი“ 3:0, „ვერდერი“ — „ბოხუმი“ 3:2.

იტალია. XXIX ტური. „პალერმო“ — „ინტერი“ 1:1, „მილანი“ — „ნაპოლი“ 1:1 „რომა“ — „უდინეზე“ 4:2, „სამპდორია“ — „იუვენტუსი“ 1:0, „ფიორენტინა“ — „ჯენოა“ 3:0.

ესპანეთი. XXVII ტური. „სარაგოსა“ — „ბარსელონა“ 2:4 (მესიმ „ჰეთ-თრიქი“ შეასრულა), „რეალი“ — „ხიხონი“ 3:1, „ვალენსია“ — „ალმერია“ 2:0, „მალიორკა“ — „ატლეტიკო“ 4:1, „ესპანიოლი“ — „სევილია“ 2:0.

საფრანგეთი. XXIX ტური. „ბორდო“ — „ლილი“ 3:1, „მონპელიე“ — „ვალენსიენი“ 2:1, „ოსერი “ — „ლე მანი“ 2:1, „მარსელი“ — „ლიონი“ 2:1.

ძიუდო

13 მედალი თურქეთიდან

ანტალიაში დამთავრდა ჭაბუკ ძიუდოისტთა ევროპის თასის გათამაშება. ქართველმა ფალავნებმა 5 ოქროს, 1 ვერცხლისა და 7 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს, რითაც გუნდური ბრძოლა მოიგეს, საგულისხმოა, რომ გოგონებში ელენე ქებაძემ (მძიმე წონა) პირველი ადგილი დაიკავა. ასევე, კვარცხლბეკის უმაღლეს საფეხურზე ავიდნენ მიხეილ მეზურნიშვილი (60კ), თამაზ ონიანი (73კ), ლაშა ტაველური (81კ) და უშანგი გასიტაშვილი (90კ). მხოლოდ ფინალური ორთაბრძოლა დათმო და მეორე ადგილზე გავიდა ომარ ნიაზაშვილი (55კ), ხოლო მიხეილ იმერლიშვილი (50კ), ზაზა როსტომაშვილი (55კ), თომა თავზარაშვილი, პავლე ქავთარაძე (ორივე — 60კ), ზაურ მამარდაშვილი (73კ), ილია ოტიაშვილი (81კ) და კარლო ნემსიწვერიძე (+90კ) ბრინჯაოს“ დასჯერდნენ.

მშვილდოსნობა

„სამაიას“ ბრინჯაო

ევროპის ზამთრის ჩემპიონატებზე ქართველმა მშვილდოსანმა ქალებმა 2002 წელს ვერცხლის, ორი წლის შემდეგ კი ბრინჯაოს მედალი მოიპოვეს. და აი, ექვსწლიანი შესვენების შემდეგ თამაზ ფუტკარაძის შეგირდები (ხათუნა ნარიმანიძე, ქრისტინე ესებუა, ასმათ დიასამიძე) კვლავ ავიდნენ კვარცხლბეკზე. ამჯერად კონტინენტის ზამთრის ჩემპიონატს ხორვატულმა პორეჩმა უმასპინძლა. ქართველ ჩუბინთა „სამაიამ“ პირველ წრეში რუსებს აჯობა 234:220, ნახევარფინალი იტალიელთა უძლიერეს გუნდთან დათმეს 7 ქულით, მესამე ადგილისთვის პაექრობაში კი გერმანელები დაჯაბნეს — 229:225. უკრაინელებმა ფინალური შეხვედრა აპენინელებს ერთი ქულით (129:128) მოუგეს.

პიროვნება

ნათელი კვალი არ იბინდება...

დიდუბის პანთეონში არჩილ ჯორჯაძის სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი აღევლინა

დიდი ქართველი პოლიტიკოსისა და მწერლის, „საერთო ნიადაგის თეორიის“ შემქმნელის არჩილ ჯორჯაძის სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი დიდუბის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში გაიმართა. 21 მარტი საზოგადო მოღვაწის, პუბლიცისტისა და ფილოსოფოსის გარდაცვალების თარიღია. ამ დღეს მის საფლავთან თავი მოიყარეს მწერლებმა, ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოების წევრებმა და კიდევ ერთხელ გაიხსენეს უსამართლოდ მივიწყებული მამულიშვილი. სიონის ტაძრის მოძღვარმა მამა გიორგიმ მგალობელთა გუნდის თანხლებით პანაშვიდი აღავლინა.

ღვთიური და მადლიანი საქმე აღსრულდა, — განაცხადა ჟურნალ „ჩვენი მწერლობის“ მთავარმა რედაქტორმა როსტომ ჩხეიძემ. მას შემდეგ, რაც წიწამური დაგვატეხეს თავზე, მთელმა ერმა იმედის თვალი არჩილ ჯორჯაძეს მიაპყრო, ვისაც ილიას საქმის გაგრძელება იმავე თავგანწირვით შეეძლო.

თბილისის პირველი გიმნაზიის დასრულების შემდეგ ჯორჯაძე სწავლობდა პეტერბურგის უნივერსიტეტში, შემდეგ კი — ვარშავაში. 1900 წელს დაბრუნდა საქართველოში. არჩილ ჯორჯაძე „ცნობის ფურცლის“ მუდმივი თანამშრომელი და სარედაქციო კოლეგიის წევრი იყო. ილვწოდა საქართველოში ახალი პარტიის შესაქმნელად, იყო საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტური პარტიის ერთ-ერთი ორგანიზატორი და ლიდერი.

1902 წელს საზღვარგარეთ გაემგზავრა. 1903-05 წლებში გიორგი დეკანოზიშვილთან ერთად საფრანგეთში გამომავალი გაზეთი „საქართველო“ დააფუძნა. „ევროპაშიც გახმიანდა საქართველოს ბედისწერა, რომ იგი რუსეთის რიგითი პროვინცია კი არ იყო, არამედ ქვეყანა, რომელიც თავისუფლების მოსაპოვებლად იბრძოდა. სწორედ არჩილ ჯორჯაძემ აღიმაღლა ხმა საქართველოს ავტონომიის მოსაპოვებლად ოფიციალურად და საერთაშორისო არეალში. მისი აზრით, ავტონომიის აღდგენას უნდა მოჰყოლოდა საქართველოს დამოუკიდებლობა,“ — დასძინა როსტომ ჩხეიძემ.

როსტომ ჩხეიძის თქმით, არჩილ ჯორჯაძე მთლიანად ილია ჭავჭავაძეზე იყო ამოზრდილი და მისი ღვაწლი იტვირთა. „მამა ხშირად მეტყოდა ხოლმე, სამმა კაცმა შეძლო ბაგრატიონთა საქმის აღსრულება: ილია ჭავჭავაძემ, არჩილ ჯორჯაძემ და ქაქუცა ჩოლოყაშვილმაო. მათ მოამზადეს საფუძველი ქართული სახელმწიფოებრიობისა და ეროვნული ცნობიერებისა. წიწამურის შემდეგ საბედისწერო აღმოჩნდა 1919 წელი, როდესაც არჩილ ჯორჯაძე გარდაიცვალა. იქ დასამარდა ძალიან ბევრი ოცნება.“

როსტომ ჩხეიძის აზრით, 2 წლის შემდეგ მას 140 წელი უსრულდება და კარგი იქნება, თუ არჩილ ჯორჯაძის პანაშვიდს მთაწმინდაზე გადავიხდით. მოძრაობასავით წამოვიწყეთ, რათა არჩილ ჯორჯაძის უკანასკნელი განსასვენებელი მთაწმინდაზე იყოს, მისი ნეშტი დიდუბიდან ამ წმინდა მიწაზე უნდა გადასვენდესო. ამ იდეას საფუძველი ქუთაისში ჩაეყარა, როდესაც მოწამეთას ტაძარში, ძმისა და მშობლების თვალწინ წყალწითელაზე დაღუპული, არჩილ ჯორჯაძის დების პანაშვიდი აღევლინა.

ლევან ბრეგაძემ აღნიშნა, რომ არჩილ ჯორჯაძე დიდხანს იყო უსამართლოდ მივიწყებული, და ამ ღრმა მივიწყებიდან როსტომ ჩხეიძემ გამოიყვანა, როდესაც შექმნა ბიოგრაფიული რომანი „წერილები იტრიის წისქვილიდან.“ არჩილ ჯორჯაძის 41-წლიან ბიოგრაფიას წამებით გავლილი წლები შეიძლება ეწოდოს, მეორე მხრივ, იმდენად მდიდარი და ნაყოფიერი იყო მისი სულიერი ცხოვრება, მისი ნააზრევი, ჩვენც ვმდიდრდებითო.

გია მურღულიამ რუსთაველის სიტყვები მოიშველა და არჩილ ჯორჯაძეს „გონიერი გული“ უწოდა. ცოტას ვიცნობ ამგვარად ევროპულად და რაციონალურად მოზროვნესო.

ტრადიციონალისტების ლიდერმა აკაკი ასათიანმა დასძინა, რომ არჩილ ჯორჯაძე ახალი დროის მოაზროვნეა და მომავლისკენ გზას გვიკაფავს. მან შექმნა „საერთო ნიადაგის თეორია,“ რომელიც უარყოფდა კლასობრივ დაპირისპირებას და მოუწოდებდა ერის ერთიანობისაკენ. თუ ფუნდამენტად „საერთო ნიადაგის თეორიას“ არ გამოვიყენებთ, არაფერი გვეშველება, ვერ შევდგებით როგორც სახელმწიფო და საზოგადოებაო.

დიდუბის პანთეონში სიტყვით გამოვიდნენ: რუსუდან დაუშვილი, ჯანსულ ჩარკვიანი, ზვიად კვარაცხელია. ერთიანი იყო შეკრებილთა სულისკვეთება: თუ მოგვწონს, ვიცხოვროთ კიდეც არჩილ ჯორჯაძის პრინციპებით. ჩვენ მოვალენი ვართ რაც შეიძლება ხშირად ვახსენებდეთ დიდ მამულიშვილს არა წარსულისთვის, არამედ მომავლისთვის.

თამარ შაიშმელაშვილი

ინიციატივა

ქართველ უსინათლოებს მალე ხმოვანი „სინთეზატორი“ ექნებათ

მხედველობის დაქვეითება ან უსინათლობა შეზღუდული შესაძლებლობის ის სახეობაა, რომელსაც ბევრი ადამიანი განიცდის. საქართველოში 2008 წლიდან არსებობს დოკუმენტი „შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე პირთა (ინვალიდთა) სოციალური ინტეგრაციის კონცეფცია“, სადაც აღიარებულია ქვეყანაში არსებული პრობლემები, განმარტებულია ინვალიდობის მნიშვნელობა, დასახულია პრიორიტეტები და ა. შ. თუმცა ხშირად ადამიანები ვერ ანსხვავებენ ერთმანეთისგან, რომ შეზღუდული შესაძლებლობა არ არის უძლურება.

სწორედ ასეთი მიდგომის უგულვებელყოფას ემსახურება საკმაოდ საინტერესო პროექტი, რომლის ინიციატორია „პრაიმ-ტაიმი“ — **ხმოვანი „სინთეზატორი“ უსინათლო და მხედველობადაქვეითებული ადამიანებისათვის.** ხმოვანი „სინთეზატორი“, რომლის საშუალებითაც უსინათლოთათვის ხელმისაწვდომია კომპიუტერის გარეკანზე გამოტანილი ინფორმაცია, უკვე კარგა ხანია აქვს მსოფლიოს უმრავლეს სახელმწიფოს.

„სინთეზატორის“ შექმნისთვის „საქართველოს უსინათლოთა კავშირმა“ შერჩევის გზით ამოირჩია შვედური კომპანია „ACAPELA GROUP“. პროდუქტის დამზადებას ასიათასი ევრო სჭირდება, თუმცა თანხის ნახევარი უკვე მოძიებულია.

ქართული ხმოვანი მოდულის შექმნა, იმის გარდა, რომ სოციალურ პრობლემას ნაწილობრივ მოუხსნის უსინათლოებს, ის განათლებისა და ინფორმაციის ხელმისაწვდომობას გაუადვილებს მათ.

სწორედ ამასთან დაკავშირებით გუშინ **„თიბისი გალერეაში“** ფოტოგამოფენა გაიმართა, სადაც წარმოდგენილი იყო 16 ფოტოგრაფის გადაღებული 21 უსინათლო ადამიანის ცხოვრების ამსახველი კადრები. „ფოტოგრაფია ნამდვილი ცვლილებებისთვის“ — ასე იმიტომაც უწოდეს გამოფენას, რომ კადრებში კარგად არის ასახული, თუ როგორ აქვთ ამ უსინათლოებს მიღებული პროფესიული განათლება, მაგრამ ამის მიუხედავად ვერ ახერხებენ სოციალური ბარიერების გადალახვას. არ აქვთ სამუშაო და შესაბამისად, არ აქვთ საკუთარი შრომით თანხის გამომუშავების შესაძლებოლბა.

არადა, შესაბამისი ხელშეწყობის პირობებში შეზღუდული შესაძლებლობის მქონე ადამიანებს შეუძლიათ სასურველი სამუშაო შეასრულონ. ყველას აქვს უფლება საკუთარი არჩევანის შესაბამისად, ბედნიერი და წარმატებული კარიერა ჰქონდეს!

ნია ფიფია

მხარე

შოპენის იუბილე დედოფლისწყაროში

დედოფლისწყაროს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მწიგნობართა ასოციაციაში გაიმართა დიდი პოლონელი კომპოზიტორის ფრედერიკ შოპენის დაბადებიდან 200 წლის იუბილისადმი მიძღვნილი ლიტერატურული საღამო, რომელიც გახსნა ამ ასოციაციის თავმჯდომარემ, შპს „საავამყოფო-პოლიკლინიკური გაერთიანების“ დირექტორმა ვანო ნატროშვილმა.

მწიგნობართა ასოციაციის პასუხისმგებელმა მდივანმა მზია სეხნიაშვილმა დამსწრე საზოგადოებას მოუთხრო შოპენის ბავშვობისა და სიჭაბუკის წლებზე.

შოპენის შემოქმედებაზე ისაუბრა მუსიკოსმა თამილა ნადირაშვილმა.

ეტიუდებში, პოლონეზებში, ნოქტურნებში და სხვა ქმნილებებში მკაფიოდ გამოვლინდა მისი მხატვრული ინდივიდუალობა, შოპენი, სხვა გენიოს კომპოზიტორთაგან განსხვავებით, მთლიანად შემოიფარგლა საფორტეპიანო ჟანრით, ის თავად იყო შესანიშნავი პიანისტი, ევროპის მუსიკალურ კულტურაში ერთ-ერთი ბრწყინვალე ფიგურა.

ფრედერიკ შოპენის ავტობიოგრაფია შთამბეჭდავად წარმოადგინა ასოციაციის თავმჯდომარის მოადგილემ ნანა ჭიჭინაძემ. სევდის მომგვრელი იყო შოპენის სიცოცხლის ბოლო წლები, იგი მძიმედ იყო დაავადებული ტუბერკულოზით. გარდაიცვალა პარიზში, იქვე პერ-ლაშეზის სასაფლაოზე დაკრძალეს, ხოლო მისი გული, მისივე ანდერძით, ვარშავაში გადაიტანეს და წმ. ჯვრის ეკლესიის ერთ-ერთ სვეტში დაატანეს.

ლიტერატურულ საღამოს დიდ ხიბლს მატებდა შოპენის უკვდავი მუსიკა, რომელიც ფირფიტების საშუალებით მოისმინეს.

საღამოს სპონსორი გახლდათ დედოფლისწყაროს მწიგნობართა ასოციაციის წევრები მანანა და გოჩა სისაურები, რომლებიც უგემრიელესი ტორტითა და კონიაკით გაუმასპინძლდნენ ლიტერატურული საღამოს მონაწილეებს.

მარიკა პოპიაშვილი

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
გ. ახვლედიანის ქ. №19.
99-62-77; 899 32-85-76.

ინფორმაცია

როკის გვირაბი პარალიზებულია

როკის გვირაბში მოძრაობა პარალიზებულია. მიზეზი ცხინვალში დაგეგმილი მიტინგია, რომლის გამოც გვირაბში ცხინვალის იმ მცხოვრებლებსაც კი არ ატარებენ, რომლებიც ვლადიკავკაზში იმყოფებოდნენ და სახლში ბრუნდებიან.

როგორც ცნობილია, ოკუპირებულ ქალაქში გამოსვლები ომის შედეგად დანგრეული სახლების აღდგენის მოთხოვნით უნდა გამართულიყო, თუმცა მიტინგი კოკოითის მარიონეტული რეჟიმის ჩარევის შედეგად აღარ ჩატარდა.

ᲮᲘ-ᲔᲘᲑ-ᲔᲜᲘ

ხსოვნა

გიორგი (გოგი) მოსიძე

მოულოდნელად გარდაიცვალა ს. ვირსალაძის სახელობის სამედიცინო პარაზიტოლოგიისა და ტროპიკული მედიცინის სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტის ბრუცელოზის განყოფილების ხელმძღვანელი გიორგი (გოგი) დავითის ძე მოსიძე. შეწყდა ცხოვრება, სიცოცხლეზე განუზომლად შეყვარებული და გულანთებული ადამიანისა, რომელსაც განუხორციელებელი დარჩა, როგორც თავისი პროფესიონალიზმის ისე ოჯახური მომავლის ოცნებები.

ბატონი გოგი გამოირჩეოდა მაღალი პროფესიონალიზმით. იგი სამეცნიერო კვლევით მუშაობასთან ერთად ეწეოდა პრაქტიკულ საქმიანობას, მის მიერ შესრულებულია 16 სამეცნიერო ნაშრომი. ის დამსახურებული პატივისცემითა და სიყვარულით სარგებლობდა, როგორც ინსტიტუტის თანამშრომლების, ისე მეგობრების წრეში.

ბატონი გოგის ხსოვნა მუდამ დარჩება მისი ოჯახის წევრების, თანამშრომლებისა და ახლობლების გულებში. წავიდა ჩვენგან და დაგვიტოვა მუდმივი გულისტკივილი და თვალებზე შეუმშრალი ცრემლები.

ს. ვირსალაძის სახელობის სამედიცინო პარაზიტოლოგიისა და ტროპიკული მედიცინის სამეცნიერო ინსტიტუტის თანამშრომლები.

ალეკო ალავიძე, რამაზ ახვლედიანი, ანზორ ბაბუხადია, ზურაბ ბანძელაძე, ავთო ბახტაძე, ვახტანგ კვინიკაძე, ავთანდილ კორძაძე, ენგული მიქელთაძე, თორნიკე ნოზაძე, ზაურ ტყეშელაშვილი, მურთაზ უგულავა, გია ძიმისტარაშვილი, დავით წერეთელი თანაგრძნობას უცხადებენ თანაკლასელს ოთარ ხურცილავას ძმის

მურმან ხურცილავას

გარდაცვალების გამო. დაკრძალვა 23 III, ქუთაისში.

თბილისის დედათა და ბავშვთა სამკურნალო პროფილაქტიკური ცენტრი იუწყება, რომ გარდაიცვალა

გოგი მოსიძე

და თანაგრძნობას უცხადებს მის ოჯახს, მეუღლეს და ქალიშვილს.

ირაკლი ანდრიაძის ოჯახი იუწყება, რომ გარდაიცვალა წმინდა სამების საკათედრო ტაძრის კომპლექსში წმიდა ელიას სახელობის ხის ეკლესიის ერთ-ერთი მშენებელი

ანზორ მიროტაძე

და სამძიმარს უცხადებს გარდაცვლილის ოჯახს.

მილოცვა

მრავალჟამიერ, ბატონო იოსებ!

გამოცდილ პროფესიონალს, ცნობილ მეწარმეს იოსებ კუხიანიძეს დაბადებიდან 80 წელი შეუსრულდა. მას, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორს, ღირსების ორდენის კავალერს, შესანიშნავ მეწარმესა და ქველმოქმედს, არაჩვეულებრივ მამასა და ბაბუას ვულოცავთ ამ თარიღს და ვუსურვებთ ჯანმრთელობასა და დიდხანს სიცოცხლეს.

საქართველოს პურის მრეწველთა კავშირი

ყველაფერი ყველაფერზე

ცხვირწინ? გააჩნია, როგორი ცხვირის?

გენერალი (და ცნობილი პოეტი) დენის დავიდოვი მივიდა პეტრე ბაგრატიონთან:

– მთავარსარდალმა (კუტუზოვმა) გიბრძანათ, თქვენი ავანგარდით უკან დაიხიოთ. მტერი (ნაპოლეონი) ცხვირწინ არის.

ბაგრატიონმა თავი შორს დაიჭირა:

– ცხვირწინ? გააჩნია, როგორ ცხვირს ვიგულისხმებთ. თუ თქვენს ცხვირს (იგულისხმა – პაჭუა, ჩაჭყლეტილი), მაშინ სულ ახლოს ყოფილა, თუ ჩემს (გრძელი, კეხიანი ცხვირი ჰქონდა), მაშინ ჯერ კიდევ შორს ყოფილა!

ძმები ერთმანეთს არ ინდობდნენ

ძმებმა სანდუნოვებმა (ვახტანგ VI-ის ამალის აზნაურის ზანდუკელის შთამომავლებმა) რუსეთში ძალიან გაითქვეს სახელი. ერთი მათგანი ს.ნ.სანდუნოვი ცნობილი მსახიობი გახდა, მასვე ეკუთვნოდა განთქმული აბანოები, რომელსაც დღემდე მისი სახელი ჰქვია. მეორე ძმა ნ.ნ. სანდუნოვი იურისტი იყო, სამართლისმცოდნეობის სახელმძღვანელოების ავტორი, მოსკოვის უნივერსიტეტის დოცენტი, დრამატურგი, შექსპირის „ყაჩაღების" მთარგმნელი. ბოლოს სენატის ოპერპროკურორადაც მუშაობდა.

ორივე ძმა ძალიან გონებამახვილი იყო, ხშირად კამათობდნენ, ერთმანეთსაც არ ინდობდნენ.

ერთხელ უმცროსმა ძმამ უფროსს (მსახიობს) უთხრა:

– შენი ხელობის კაცი რა სახსენებელია! მისი ნახვა ხომ ყოველთვის ერთ რუბლად შეიძლება.

– მართალია. აი შენი ხელობის კაცს ათ რუბლად თუ ნახავ. – ასე დასცინა მსახიობმა იურისტების განთქმულ მექრთამეობას.

ამინდი დღეს	
თბილისი.	+4 – +15
ქუთაისი.	+7 – +19
ბათუმი.	+9 – +17
ზუგდიდი.	+6 – +18
თელავი.	+3 – +12

„ეს მე ვარ, ედიჩკა"

როცა ედუარდ ლიმონოვმა (რომლის ნამდვილი სახელი და გვარია ვლადიმირ სავენკო) თავისი სკანდალურად ცნობილი, ეროტიკული სცენებით სავსე რომანი „ეს მე ვარ, ედიჩკა" დაწერა, პირდაპირ ამორალურობის ეტალონად რომ აღიარეს, ამით ერთ რამეს მიაღწია, წიგნი მრავალ ენაზე ითარგმნა. როგორც პროზაული ნაწარმოები, ძალიან სუსტი კი იყო, მაგრამ ერთმა სატირიკოსმა ლიმონოვს ორი ღირსება არ დაუკარგა: თურმე იგი ძალიან კარგ ლექსებს წერს და... კერავს საუკეთესო შარვლებს!

„ტანჯვა, ტანჯვაა საჭირო!"

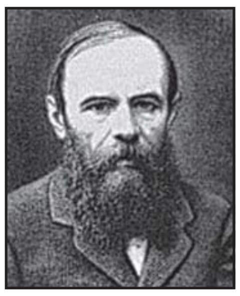

უკრაინელმა სერგეი მერეჟკომ, როცა მეფის სასახლეში მაღალჩინოსანი გახდა, თავისი პლებეური გვარი იუკადრისა და გაარისტოკრატებული მერეჟკოვსკი ამჯობინა. იგი ძალიან ამაყობდა, რომ მისი ვაჟი დმიტრი (მომავალი დიდი მწერალი და ფილოსოფოსი, ცნობილ პოეტ ზინაიდა გიპიუსის მეუღლე) ლექსებს წერდა. „ყოველი შემთხვევისთვის" გადაწყვიტა „მაღალ დონეზე" შეემოწმებინა მისი ნიჭი და ახალგაზრდა თავის ძველ ნაცნობთან, თვით ფეოდორ დოსტოევსკისთან მიიყვანა.

დოსტოევსკიმ გადაავლო თვალი რვეულს, ერთხანს იფიქრა და ლექსები ხელოვნურად, გარეგნულად ლამაზად, მაგრამ ცივად ჩათვალა. „ტანჯვა, ტანჯვაა საჭირო!". ასეთი იყო დოსტოევსკის დასკვნა; ტანჯვის გარეშე ხომ არც ერთი დიდი ნაწარმოები არ შექმნილა.

მოამზადა
გივი გამრეკელმა

ანეკდოტები

– ადრე ვთამაშობდი ჩოგბურთს, ფეხბურთს, ფრენბურთს, კალათბურთს, ჭადრაკშიც მომისინჯავს ძალები და კერლინგშიც. მაგრამ ყველაფერი დამთავრდა მაშინ, როდესაც შვილმა კომპიუტერი გამიფუჭა.

* * *

თუ შენ ყველაზე ჭკვიანი ხარ, მაშინ ამას ვინ მიხვდება?

* * *

თავი იმისთვის კი არ აბია კაცს, რომ იმუშაოს, არამედ იმისთვის, რომ არ იმუშაოს.

* * *

გადავათვალიერე კალენდარი. სამყაროს აღსასრული – 2012 წლის 21 დეკემბერი – პარასკევია. რა გამოდის? ესე იგი, მთელი კვირა უნდა ვიმუშაოთ და ამის მერეა სამყაროს აღსასრული? როგორ! დასვენების დღეები?

* * *

დაიჭირა მოხუცმა ოქროს თევზი, რომელმაც ადამიანივით დაილაპარაკა:

– ბაბუ, იქნებ მიატოვო ამდენი არყის სმა, თორემ ხომ ხედავ, უკვე თევზებს ელაპარაკები.

დღის კალენდარი

23 მარტი

ღირსისა იოანე ხახულელისა, ოქროპირად წოდებულისა (XI ს.); მოწამისა კოდრატე კორინთელისა და მისთანა ხუთთა მოწამეთა: კვიპრიანესი, დიონისესი, ანეკტოსი, პავლესი და კრისკენტოსი (249-259 წ.); ღირსისა ანასტასია პატრიკიასი (527-565 წ.

ამოდის 06.00
ჩადის 18.16

ამოდის 10.24
ჩადის 01.44

დაიბადნენ:

1873 – **დიმიტრი არაყიშვილი,** კომპოზიტორი. გარდაიცვალა 1953 წელს.

1913 – **იური კაჭარავა,** ისტორიკოსი. გარდაიცვალა 1994 წელს.

1923 – **მედეა ჯაფარიძე**, მსახიობი. გარდაიცვალა 1991 წელს.

1944 – **ჯემალ აჯიაშვილი,** მწერალი.

1959 – **ვახტანგ კახიძე,** კომპოზიტორი, დირიჟორი.

გარდაიცვალნენ:

1842 – **სტენდალი,** ფრანგი მწერალი.

1923 – **ოვანეს თუმანიანი,** სომეხი მწერალი.

მოვლენები:

1698 – დაფუძნდა წმიდა ანდრია პირველწოდებულის ორდენი. ორდენის დევიზია „რწმენა და ერთგულება".

1806 – ინგლისის პარლამენტმა აკრძალა მონებით ვაჭრობა.

1871 – მარსელში კომუნა გამოცხადდა.

ღირსსახსოვარი დღეები:

მეტეოროლოგიის მსოფლიო დღე.

პაკისტანის დღე – 1956 წელს ისლამური რესპუბლიკის გამოცხადების აღსანიშნავად.

ბოლივია – ხსენების დღე.

ლაოსი – შეიარაღებული ძალების დღე.

მედიანიუსი

რეკლამა გ. ახვლედიანის ქ. №19.
„საქართველოს რესპუბლიკაში"
99-62-77; 899 32-85-76.

ლარის ოფიციალური გაცვლითი კურსი

1 აშშ	– 1.7327 ლარი
1 ევრო	– 2.3887 ლარი
1 გირ. სტ.	– 2.6599 ლარი
100 რუბლი	– 5.8354 ლარი
1000 სომ. დრამა	– 4.3765 ლარი
1 აზ. მან.	– 2.1570 ლარი
10 უკრ. გრივნა	– 2.1722 ლარი
1 თურქ. ლირა	– 1.1426 ლარი
10 ჩინ. იუანი	– 2.5386 ლარი

კადრი

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გ. ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 19
ინდექსი 66434

გამომცემლები:
შპს „თანადგომა -1-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის" გამომცემელი" (დავით აღმაშენებლის 150. ტ: 899 79-76-79)
შპს „ახალი საუკუნე"
იბეჭდება „კოლორში" (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

მთავარი რედაქტორი
ალეკო ასლანიშვილი
99-62-77;
899 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები:
გურამ გოგიაშვილი 899 53-76-16;
რუსლან რუსია 899 17-21-21;
სპარტაკ ძოწულია 899 36-00-35
პასუხისმგებელი მდივანი
მამუკა ვაშაკიძე 879 01-04-77

ავტორთა საყურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.